

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Β'.

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 128

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

1911

Αριθ. 16778.

Προσκήνιας διαγωνισμοῦ πρὸς συγγραφὴν διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης ἐκπαίδευσεως.

ΤΟ ΥΠΟΓΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

"Ἐχον ὅπ' ὅψει τὸν περὶ διδακτικῶν βιβλίων ΓΣΑ' νόμον τῆς 4 Ἀπριλίου 1907, τὸν περὶ τροποποίησεως τοῦ ΓΣΑ' νόμου νόμουν, ΓΤΔΕ' τῆς 30 Μαρτίου 1909 καὶ τὰ πρὸς ἔκτελεσιν τούτων Βιβλικά διατάγματα τῆς 4 Μαΐου 1907 καὶ τῆς 9 Ἀπριλίου 1909, προκήρυξει διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν δράστικων βιβλίων τῆς μέσης εκπαίδευσεως, κατὰ τὸ συμβολιστεύμενον κάτωτεν πρόγραμμα ποστητοῦ καὶ οἰκονομίας τῆς ὅλης τῶν βιβλίων τούτων, τὸ κατατριθὲν ὑπὸ τῆς ἀρμόδιας Ἐπιτροπείας κατὰ τὸ ἀρθρὸν 3 τοῦ ΓΣΑ' νόμου.

Τελευταῖς ἡμέραις παραβούσσεως τῶν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὑποβληθείσαντων βιβλίων, δηλαζεταὶ 4 30 Δύγουστου 1912.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Αὐγούστου 1911.

Ο' Γκουργδ
Δ. Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

τῆς ποσότητος καὶ οἰκονομίας τῆς δηλούσσων τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῆς Μ. Ἐκπαίδευσεως διὰ τὴν τετραετίαν 1913—1914 μέχρι 1916—1917, καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς δημοτείας τῆς διοικηθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ ΓΣΑ' νόμου τοῦ 1905 περὶ διδακτικῶν βιβλίων (*).

Α' ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

1) Ἰστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης διὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου.

(*) Χάριν τῆς ἀρμονικωτέρως συντάξεως τῶν βιβλίων περὶ ὃν προχρήστεται νῦν διάγνωσις (καὶ πρωτοιστέρως ἀρίθμος διὰ τὴν τετραετίαν 1913—1917) πρὸς τὰ λοιπὰ βιβλία διὸ διαγνώσιμος προχρήστεται βραδύτερος, συμπεριελήφθη ἐν τοῖς ἐπορεύοντος καὶ τὸ πρόγραμμα, τῶν τελευταίων τούτων βιβλίων, ἀπεικόνισται ἐστιματίθησαν δι' ἀστερίσκου.

2) Ἰστορία τῆς Καινῆς Διαθήκης διὰ τὴν Β' τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου.

3) Ὁρθόδοξος κατήχησις διὰ τὴν Γ' τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου.

4) Ἐρμηνεία περικοπῶν κατ' ἑκλογὴν ἐκ τῶν Εὐαγγελίων διὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ γυμνασίου.

5) Ἐρμηνεία περικοπῶν κατ' ἑκλογὴν ἐκ τῶν πράξεων καὶ τῶν επιστολῶν τῶν ἀποστόλων διὰ τὴν Β' τάξιν τοῦ γυμνασίου.

6) Χριστιανικὴ ηδικὴ διὰ τὴν Γ' τάξιν τοῦ γυμνασίου.

7) Ἐκκλησιαστικὴ Ιστορία διὰ τὴν Δ' τάξιν τοῦ γυμνασίου.

Ἐκτασίς καὶ περιεχόμενον ώς ἐν τῷ προγράμματι τῆς 5 Ιουλίου 1907, πλὴν τοῦ Α' καὶ Β' τμήματος τῶν θρησκευτικῶν τῆς πρώτης τάξεως τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ὡς τὸ περιεχόμενον ἔστω τὸ ἔκτη:

Τμῆμα Α'

"Η δραχαιοτάτη Ιστορία τοῦ κόσμου.

"Η δημιουργία τοῦ κόσμου. "Η πτῶσης τῶν πρωτοπλάστων. 'Ο κατακλυμός. 'Η πυργοποιία.

Τμῆμα Β'

'Ιστορία τῶν Παταρισῶν τῶν 'Ισαραηλιτῶν

'Αβραάμ. Γάρμος τοῦ Ιακώ. Γιοὶ τοῦ Ιακώ. Φυγὴ τοῦ Ιακώ. Ιακὼδ καὶ Λαζαν. Ἐπιστροφὴ τοῦ Ιακώ. Πώλησις τοῦ Ιωσήφ. 'Ο Ιωσήφ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πετερῆ καὶ ἐν τῇ φύλακῃ. Δόξα τοῦ Ιωσήφ. Οἱ ἀδελφοί τοῦ Ιωσήφ ἐν τῇ Αἴγυπτῳ. Φωνέρωσις τοῦ Ιωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφούς; κύνος. 'Ο Ιακὼδ ἐν τῇ Αἴγυπτῳ. Θάνατος τοῦ Ιωσήφ καὶ του Ιωσήφ.

Β' ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

1. Γραμματικὴ τῆς 'Αρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης διὰ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα μετ' ἀσκήσεων ἐν παρχρηματικοῖς μέχρι 15 τυπογραφικῶν φύλλων ἐν δλφ.

΄Η γραμματική αυτή συντασσομένην ἐν γλώσσα θυματή καὶ εὐλήπτω πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ μόνον δι τοῦ ἀπὸ πρακτικῆς ἐπόφεως συμβάλλεται εἰς τὴν κατανόησιν, τὸν δὲ λόγον τηναχθεῖσαν μόνον ἀξίαν, εἰς διδάγματα τῆς ἐπιστημονικῆς γραμματικῆς καὶ τῆς γλωσσολογίας ἀναφερόμενον, ἀποκειστέον ἀπὸ βιβλίου προαιρούμενου διάπιστίν. Ή οἱ διδακτικὴ λοιπὸν γραμματικὴ πλὴν τῶν πλα-
τῶν τούτων τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου πρέπει νὰ περ-
έχῃ μόνον τοὺς ἀπολύτους ἄναγκας τοὺς πολὺς τοῖς εἰς τὰ
δινέθεστα τρινόμενα τῆς γλώσσας αναρρηγήνους, νὰ
ἐποφεύγῃ δὲ τὸν εἰκρίσταν τὸν λόγον καὶ τὸν τὸν κανόνην
τοὺς εἰς σπάνια φινήμενα τῆς γλώσσας ἀναφερομένους. Διτὸν λόγον, τούτον καὶ ὁ διάκινος ἀριθμός, αποιών καὶ περ-
τοὺς ἀρχαίους ἀπτοῦν, δὲν πρέπει νὰ σχηματίζηται ἐν τῷ
κλίσει οὐδὲ τῶν ὀντατῶν οὐδὲ τῶν ρητῶν ἀλλὰ ἐν τῷ
οἰκεῖ μόνον τόπῳ τῆς γραμματικῆς γάρ μνημονεύσατο δι τοῦ
παρόντος τοὺς ἀρχαίους ἀπτοῦν εἴποτε καὶ ὡρίθμος οὗτος, εἰς
ἔπιλος τοις κατάληξεις νὰ ἀναγράψωται. Περὶ ποιῶν δὲ
προκειμένου, δὲ γνωμένων πάντοτε πρὸ διθηλαμῶν, διτὸν
παντοῖς μὲν μαθητικοῖς, μάλιστα τοῖς γραμματικοῖς,
διτὸν δὲ ἀρχαίοις τοῖς προτότοποις, διτὸν διθηλαμῶν εἰς τὸν
ἔλλοφρότερον εἰναὶ τοῖς προτότοποις, τὸν μάλιστα τοῖς προ-
τότοποις αὐτοῖς, διτὸν δὲ διηγώτερον καὶ σύνοδοις προτότοποις,
τοσοῦτον ἀδέρφερον καὶ μᾶλλον ἔμπειδος μεταξύνονται ποι-
αύτοῖς τὰ τῆς γραμματικῆς διδάσκαλα, ὃν δὲ τῇ μεγα-
λῇ πληθύνι τῶν τύπων, τῶν κανόνων καὶ τῶν εἰκρίσεων
καὶ τὰ οὐδινέστατα αὐτῆς διδάσκαλα καταπνίγονται.
Διτὸν καὶ δὲ φιλοτεμήσοις οἱ συγγραφεῖς νὰ συγγράψωσ-
σύχι ἑπιστημονικοῖς ἔργοιν, ἀλλὰ διδάσκαλον βιβλίον
κατὰ τὸ δυνατόν τέλειον.

Μέρος Α'

Φθογγολογικόν.

Φωνήνεται. Σύμφωνα. Δίρθεγγοι. Συλλαβαί καὶ συ-
λλαβισμός. Ποστότης συλλαβών. Πνεύματα καὶ τόνοι. Τονι-
σμός. Ατονοὶ λέξεις. Ἔγχαλις τόνου. Πάθη λέξεων.
Σημεῖαν ἐν τῷ γραπτῷ λόγῳ.

Μέρος Β'

Τυπικόν.

Μέρη τοῦ λόγου. Τὰ κλιτὰ μέρη. Παρεπόμενα τῶν
πτωτικῶν. Κλίσις τοῦ ἀρίθμου. Οἱ κλισίες τῶν ὀντατῶν
(οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων καὶ μετογῶν) μετὰ τῶν ἀπολύτων
ἄναγκαίων κανόνων περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τοῦ τονισμοῦ
σύντονον. Ἀνάμορφα οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα. Παραθετικά
ἐπίθετα καὶ ἐπιφέρομενά δύναται καὶ ἀνθελκά. Ἀριθμη-
τικά. Πίνακες τῶν ἀριθμῶν δὲ ἀριθμικά καὶ ἀλληλινῶν ση-
μείων μετὰ τῶν ἀντιστοίχων ἀριθμητικῶν ἀποδήμων, τα-
κτικῶν καὶ ἐπιτραπέων. Ἀντονυμίαι. Γρήματα. Παρεπό-
μενα τοῦ ἀρίθμους καὶ συντακτικά μέρη τῶν οργανικῶν τύ-
πων. Αὔξησις, ἀποδιπλασιαρχία. Κλίσις τοῦ ρητατοῦ εἰρή-
τρούντων γρήματα. Τύποι, βαρυτόνους γρήματος φωνευτολόγι-
κους ἐν πάσαις ταῖς φωναῖς. Ρήματα ἀφωνικητά, δύρο-
ληκτα καὶ ἐνρυθμητά μετὰ τῶν ἀπολύτων ἄναγκαίων
τραπετηρήστων περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν. Συγγράμμενά
γρήματα. Τύποι αὐτῶν (εἰς-καὶ, εω-·ω) μετὰ τῶν ἀπολύτων
ἄναγκαίων παρεπτηρήστων περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν.

φημι, εἶμαι ίημι, εἶδα, δέδοικο, καὶ ήματι, καθάμηαι καὶ ζερή.
Ἀνωμαλοῦ ρήματα. Κατάλυγος τῶν συνθετιστῶν ἀνωμα-
λῶν ρήματων. Περὶ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου τὰ κυ-
ριώτατα.

Μέρος Ι"

Ἐτυμολογικόν.

Ἄλιτος; Στοιχεῖο πρωτότυπα μετὸν παραφράσεις καὶ θεο-
ποτορίσματος. Ρημάτια περιφράσεις. Οὐσίατα παλαιούμενων
Επίπλου παράγωγοι. Επεργματικοὶ παράγωγοι. Συνθετοὶ λέ-
ξεις. Πράτων συνθετικὴν διαμέριμνη. Νόθος σύνθετη. Ἀλιτοῖς
οἱ πρώτοι συνθετικοί. Γραπτικῶν πράτων συνθετικοί. Διεύ-
τερος συνθετικὸν φύσικατον μετὰ προσφέρωτος. Δεύτερος
συνθετικὸν ἐπίθετον, φήμαι. Πλαράνθετα. Σημεῖα τῶν
συνθέτων.

Ἐν γραμματικῇ πρὸς δραματικήν καὶ ἐπειδῶν τῆς
γραμματικῆς διδάσκαλοίς καταλλήλοις διστάσεις εἰς πάντα
τὰ νεαὶ τῆς γραμματικῆς ἀναφερόμεναι. Υψηλὴ δὲ πειστόν
τὸ τυπού, φύλλων κατολαριτάνουσαι. Ἐν τέλει δὲ
καὶ κακὸς ἀλφαριθμητικοῖς τῶν πειρεχομένων ὄνομάτων καὶ πραγ-
μάτων.

2. Συντακτικὴν τῆς ἀρχαίας ἀλληλικῆς γλώσσας διδα-
κυμαντα καὶ τὰ ισοδύνομα σχολεῖα τῆς μέτητης ἐπικαθεύ-
πον μέχι τοῦ τυπογραφικῶν φύλλων εἴ δηλωτικά τῶν
συντάξεων.

Οὐσίατος τῶν συντακτικοῦ. Π. οπταῖς. Μέρη τῆς προ-
τότοπος φήμαι καὶ διοργανοῦ. Διοργανοῦ δικαίων πτω-
ταῖς της οὐσιαστικῆς καὶ λαττων πτωτῶν) ἐπιπρόστοτο, περι-
θετικοῖς (μετογῶν), επιρρηματικοῖς, διτηλαμοῖς. Περὶ
διθηλαμῶν. Δικάθετες τοῦ φάματος. Περὶ στοιχείων. Ρηματικὴ ἐπι-
θετική.

Εἰδὴ τῆς προτάσεων 1) Σύνδεσις καὶ τὰ ποντάταιν. Συνθέτεται καὶ σύνδεσμοι, δηλατοῦ τοῦ μὴ προγραμματικοῦ, προ-
ταπέταινιθμάταις (εὐχάριστη παραγόροι, πρότην π., προσταγή), πρότεινες ἐρωτητικήν (εἴδη εὐθ. π.). Σημεῖα τῶν ἐγκλι-
σίων καὶ τῶν χρήσων. Απρόσωπα (φάντα). Ρηματικὴ ἐπι-
θετική.

Σύνδεσις προτάσεων 1) Σύνδεσις καὶ τὰ ποντάταιν. Συνθέτεται καὶ σύνδεσμοι, δηλατοῦ τοῦ μὴ προγραμματικοῦ, προ-
ταπέταινιθμάταις (εὐχάριστη παραγόροι, πρότην π., προσταγή), πρότεινες ἐρωτητικήν (εἴδη εὐθ. π.). Σημεῖα τῶν συνθετωτῶν μορίων.
Περὶ τῶν φυτοριμάνων τρόπων καὶ τῶν κυριωτάτων φυ-
τοριμάνων συγκάτων μετά τοις καταλλήλοιν παρατηγμάτων.

Ἐν παρακρήμαις καταλλήλοις συκήσεις αντιστοιχοδέσ-
πρις πάντα τὰ μερίζοντο συντακτικοῖς πρότεινες ἀριθμητογόνοις καὶ
ἐμπέδων τοῦ ἀνέκαστον διδάσκαλομένων μέρους. Αἱ διστάσεις
δὲν θὰ καταλαμβάνονται πλείστα τῶν 5 τοπογραφικῶν φύλ-
λων.

Ἐν τέλει πίναξ ἀλφαριθμητικές, τῶν πειρεχομένων ὄνο-
μάτων καὶ πραγμάτων.

Παραγόροις. Μίζ τῶν κυριωτάτων ἀριθμῶν τοῦ διδα-
κυτικοῦ συντακτικοῦ εἶναι καὶ δηλατοῦ παραγόροις καταληπτικοὶ
περὶ τοῦ μαθητοῦ. Κατὰ τὴν ἐπαύσθιην τοῦ συντακτικοῦ
δύνεταιται εἰς ουγγραφεῖς νὰ γίνονται πρὸ διθηλαμῶν τὰ ἑτ-
αγείρατα τοῦ Karl Reinhard καὶ A. Waldeck.

παρατηρήστων περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν. Συγγράμμενά
γρήματα. Τύποι αὐτῶν (εἰς-καὶ, εω-·ω) μετὰ τῶν ἀπολύτων
ἄναγκαίων παρεπτηρήστων περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν.

8. * Γραμματολογία έλληνική διὰ τὸ γυμνάσιον μέχεται τοπογρ. φύλλων κατὰ τὸ ἔξεις συνωπτικῶν διγράφων.

Ορθοδόξης ἡς λογοτεχνίας, σημασίας αὐτῆς. Διαίρεσις τῆς ἐλληνικῆς λογοτεχνίας εἰς περιόδους. Διαίρεσις τοῦ λόγου εἰς ποιητικὸν καὶ τοῦ πεζὸν καὶ τοῦ εἴδη ἑπτάτον.

Συγχονιστικὴ ἔκθεσις τῆς ιστορίας τῶν ἐλλήνων γραμμάτων. Ιστορία τῆς ἐλληνικῆς ποιήσεως μέχρι τῶν ἀλεξανδριῶν γονινῶν. Γένεσις τοῦ ἔπου. Ομορικά ἔπη (καὶ σύντομα ἔκθεσις τοῦ ὑπερκρίου ζητητικῶς) κυριακοὶ ποιηταῖ, Ησιόδος, μεταγενετορεῖσσοι ἐπικοί.

Αγγεῖος τῆς λοικικῆς παιδείας, εἶδος αὐτῆς: πειρ τῆς ἐλληνικῆς παιδικῆς διετούργων περὶ Πινδάρου, Σημωνίου, Βοκχιλίδου.

Ἄρχοις καὶ ἀνάπτυξις τῆς δραματικῆς ποιήσεως, Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἀριστοφάνης, Μένανδρος. Διαστακτικὴ τῶν δραμάτων. Τὸ ἔπον τοῦν θεατῶν.

Ἄρχοι τοῦ πεζοῦ λόγου. Λογογράφοι. Ιστορικοί (ἐκτενέστεροι περὶ Ἰηδότου, Θουκυδίου καὶ Σενεφόδους). Πάτροτε (ἐκτενεστεροὶ περὶ Λασίου, Ιστορίου, Αἰσίου, Δημοσθέους). — Φιλόστροποι. Άρχοι τῆς φιλοσοφίας. Πλάτων, Αριστοτέλης.

Χαρακτηρισμὸς τῆς περίτεχνης περιόδου τῆς ιστορίας τῆς ἐλληνικῆς λογοτεχνίας.

Ιστορία τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων κατὰ τὴν ἀλεξανδριῶν περίοδον (320—30 π. Χ.), ἐν ἑκτενέστεροι περὶ Θεοκρίτου, Ἡνδρίου καὶ Πολυβίου. Χαρακτηρισμὸς τῆς περιόδου ταῦτας.

Ιστορία τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων κατὰ τὴν ρωμαϊκὴν περίοδον (40 π. Χ.—330 μ. Χ.), διόπι τέκνεστερον περὶ Διοδώρου, Αρρενοῦ, Πλουταρχοῦ καὶ Λουκιανοῦ. Χαρακτηρισμὸς τῆς περιόδου ταῦτας.

Συνοπτικὴ ιστορία τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων ἀπὸ τοῦ 330 μέχρι τοῦ 529 μ. Χ. Χαρακτηρισμὸς τῆς περιόδου ταῦτας.

Συνοπτικὴ ιστορία τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων κατὰ τὴν βαζανινὴν περίοδον (529—1453). Χαρακτηρισμὸς τῆς περιόδου ταῦτας.

Ι' ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

1. Νεοελληνικὴ ἀγαγνώσματα, τόμοι τρεῖς, εἰς δι' ἔκστασην τοξίνην τῶν ἐλληνικῶν σχολείων, μέχρις ἐννέα τυπογραφικῶν φύλλων ἔκστασις.

Τὰ νεοελληνικὰ ἀναγνώσματα θετούνται περιέχων ἐκλογὴς τεμάχιών περὶ τὸ πολὺν τὸν ἐργον Ελλήνων λογογράφων καὶ ποιητῶν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ΙΘ' αἰώνος (καὶ ἐπί τοῦ ΙΗ' αἰώνος μάρτιον τοῦ Νικηφόρου Θεοτόκου καὶ Ρήγα τοῦ Φεραίου) καὶ ἔμμαθόν φιλοτέλη. Τὰ τεμάχια τοῦτα θετούνται ἀμετάθλητα, ἐπιτερπομένης μόνιμον τῆς περιχείψεως περικοπῶν τελείων καὶ τῆς μεταβολῆς τῆς ὀντοθεραψίας, ἀλλ᾽ ὅμιλοι καὶ τὰ διαρθρώσεων τῆς γράφσης τοῦ συγγραφέως. Ή κατευναῖ μάταιόν εἰς τοὺς τρεῖς τόμους ὡς γίνεται κατὰ λόγον τοῦ περιεχομένου καὶ τοῦ ὄντος, λαρβανομένων ὑπὸ ὅψιν τῶν γνώστων καὶ τῆς ἀντιλήψεως τῶν μαθητῶν, δι' οὐδὲ εἰναι ὠριμένων. Καὶ δὲ μὲν Ἅ' τόμος θὰ περιέχῃ τεμάχια πρὸς κρήσιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου, δὲ Β' τῶν τῆς Β' καὶ δὲ Γ' τῶν τῆς Γ'.

2. Νεοελληνικὴ ἀγαγνώσματα, τόμοι δύο διὰ τὰς δύο κατατάξεις τοξίνης τῶν ἐλληνικῶν συγγραφέων σύλλογον ἔκπτωτος.

Τὰ ἀγαγνώσματα ταῦτα θετούνται περιέχων ἐκλογὴν τεμάχιών πρατοτύπων ἔργων Ελλήνων λογογράφων καὶ ποιητῶν ἀπὸ τοῦ ΙΘ' αἰώνος. Τὰ τεμάχια τοῦτα, ἔχοντα καὶ τὰ ἀνώματα.

Χαροπή ἔκπτωτα λογοτεχνικὴ ἀξία, θετούνται περιγραφαὶ μηνύμενων τῆς ἀρχείων καὶ γεωτέρας τέχνης, τόπων, πόλεων καὶ φυσικῶν φυσικῶν ἀνθρώπων, χρακτηρίσιμοι ἀντόρτοιν περιόδων καὶ ἐπιφύλακες ἀνδρῶν καὶ οἰνωνικοὶ μετασημάτων δραμάτων καὶ ὑποτροπῶν λόγων. Βίτια τοντολογικῶν ἀναγνώσματα τῆς Β' τάξεως; Θα προστεθούνται ἀποστέλλονται ποιημάτων τῆς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως περιόδου τῆς νέας ἐλληνικῆς φιλοτεχνίας καὶ προστέλλονται τινὰ τῶν λόγων τοῦ Σπουδού τοῦ Μητροπολίτου, μετά βραχυγράφων (μέρη τριῶν τοῦ πολὺ περιεχομένου) ιστορικῆς ἔκθεσεως, πειρ τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας ἐπὶ τῆς τοπογραφίας· πειρ τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας ἐπὶ τῆς τοπογραφίας·

Περὶ πάντων τῶν τυγχανόμενων, ἔξι θν. θά περιλαμβάνονται τεμάχια, θά περιέχωνται οἱ συλλογεῖς βραχυγράφεις εἰδήσεις, ὑπὸ τὸ τεμένον δύνανται, νόμοις εἰδήσεις, προσθέτων δύο θύμελον κρίνην καὶ αγγείον βιβλιοθηκῆς ἀναγνωστικῆς σημειώσεις.

Δ' ΛΑΤΙΝΙΚΑ

1. Γραμματικὴ τῆς λατινικῆς γλώσσης, περιέχουσα καὶ συντακτικόν, ἐν τέσσει δέ ἀπτάσεις, παραρτήματα καὶ γενικοὶ ἀλφαριθμοί μέχρι τοῦ ποτογρ. φύλλων ἐν ὄλῳ.

Τὰ γραμματικὰ αὗτα ἐλληνιστές συντασσομένην ἐν γλώσσῃ σηματικῇ καὶ ἀληπτῇ, πρέπειντα περιλαμβάνει πάντα τῶν παντού, καὶ τοὺς ἀνθολύτως ἀναγκαῖους γραμματικοὺς καὶ συντακτικοὺς κανόνας διατεταμένους ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομίᾳ καὶ σηφνειώ. Οἱ κανόνες, οἱ τε γραμματικοὶ καὶ ἐν συντακτοῖς, πρέπει ταῖς συνδεσμώνται ὑπὸ καταλλήλων λατινικῶν παραδειγμάτων καὶ τῆς ἀλληλήν, αὐτῶν μεταρράσσεως. Περὶ τῶν παραδειγμάτων τούτων ἴσχυουσι τὰ ἀνωτέρω καὶ περὶ τῶν παραδειγμάτων τοῦ ἐλλήνων συντακτικοῦ εἰπομένων. Ομοίως δὲ μεταρράσσουνται εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ οἱ τύποι τῶν μὲν δυνάματων ἐν τῇ δημοκρατικῇ τοῦ ἑνίκων, τῶν δὲ ὥρηστων ἐν τῷ α' προσώπῳ ἐκάστου χρόνου ἔκστατης ἐγκλίσεως.

Καὶ ἐν τῇ γραμματικῇ δέ, διόπι δυνατόν, μάλιστα δὲ τῷ συντακτικῷ, δέ ποδεικώνται ἐπιμελεῖς τῆς λατινικῆς πρός τὴν ἀρχήν ἐλληνικήν, ἔνθε δὲ εἰναι δυνατόν, καὶ πρὶς τὴν τέλειν ἐλληνικήν ὑπέρχουσαν δύμαστες τε καὶ διατροφαῖ. Αἱ λατινικοὶ λέξεις πρέπει νὰ γραφοῦνται κατὰ τὸ δρῦν καὶ καὶ ἐξηκριβωμένον τύπον, γὰρ σημειώνηται δὲ ἡ ποστότης τῶν συλλαβῶν διὰ τῶν σημείων τοῦ μακροῦ καὶ βραχέος (ῶς ὑπόδειγμα πρός τοῦτο ἔστω ἡ Λατινικὴ γραμματικὴ τοῦ C. Landgraf, 8η ἑκ. Bamberg). Τὰ δύναμες τῶν μερῶν τοῦ λόγου, διὰ τοῦτο τοῦ πατέρος, ἔν γένει δρός γραμματικὸς ἡ συντακτικός, πρέπει νὰ ἐκφέρωνται πάντοτε ἐλληνιστὲς καὶ λατινικοί.

ΔΑΤΙΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Εἰσαγωγὴ.

Συντομωτάτη ιστορία τῆς λατινικῆς γλώσσης. Γράμματα ἀλφαριθμούς καὶ διαίρεσις αὐτῶν. Προσθήσις. Συλλαβή. Τονισμός. Προφορά.

Μέρος Α'

Τυπικόν.

Μέση τοῦ λόγου. Τὰ κλιτά μέρη. Πτωτικά καὶ τὰ παρεπόμενα αὐτῶν. Αἱ κλίσεις τῶν δυνάματων. Πτωτικαὶ κατατάξεις μετα τοῦ τοποτυπού τοῦ λατινικοῦ πατέρος καὶ κατατάξεις τοῦ συγγραφέως. Τοποι οὐσιοτεχνίας, ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν ἔκπτωτα λογοτεχνίας τοῦ συγγραφέως. Τοποι οὐσιοτεχνίας τοῦ συγγραφέως πρός τοῦ λατινικοῦ πατέρος. Τοποι ἀνθρώπων τοῦ συγγραφέως πρός τοῦ λατινικοῦ πατέρος. Τοποι οὐσιοτεχνίας τοῦ συγγραφέως πρός τοῦ λατινικοῦ πατέρος. Τοποι οὐσιοτεχνίας τοῦ συγγραφέως πρός τοῦ λατινικοῦ πατέρος.

ἐπιθέτων παραγομένων καὶ παραθετικά εὐτόν. Ἀριθμητικά. Ἀνώνυμικά εἰν παραθετικά πρὸς τὰς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας. Ρῆμα καὶ παρεπόμενα εὗτοι. Κλίσεις τοῦ ρήματος sum. Τοποὶ τῶν τετσάρων σύνγιγτων εἴναι ενεργητικά καὶ παθητικά φυσική. Παραδείγματα. Συντομοτάτη εὐθετική, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων καὶ τῶν εγκλήσεων. Ρήματα εἰς —τοῖς γε συγχρόνια. Πειραρχικά σύντομά. Ρόμπατα ἀποθετικά. Τυπικοὶ ἀνωμαλίαι ρήματος. Ἀνωμαλοί παρακείμενοι καὶ ὄπιται. Περάγγωγ ρήματα (ενεργητικά εἰτε). Ἀνωμαλά ρήματα (possum, εἰδο κτ.). Ἐλιπτοὶ ρήματα (memini κτ.). Ἀπόσωντα ρήματα. Ακατίτα μέρη τοῦ λόγου. Κατάλογος τῶν κυριωτάτων ἀνωμαλῶν ρήματων.

Μέρος Β'

Ἐν συντομίᾳ τὰ χωρώτατα περὶ παραγωγῆς καὶ συ-
θέσεως.

Mémoires Γ'

$\Sigma v \vee \tau \alpha \kappa \tau \iota x \delta v.$

Οι διά πτώσεων διορισμοί της προτάσεων (χρήσις δυναμικής και λοιπών πτώσεων), οι διά προθέσεων (χρήσις τῶν προθέσεων), οι διά απαρχεμάφους (αλιτάσια μετ' απαρχεμάφους, δύναμις μετ' απαρχεμάφους), οι διά μετοχής. Τα κυριότερα περι αντωνυμιών ἐν αντιταραβολῇ πρὸς τὰς τῆς ἐλληνικῆς. Κατὰ τὴν ἐν ἀλληλικῷ συντακτικῷ τρόπῳ διατίθεσιν τῆς προτάσεων λέει πρότονος κρίσεως, ἐπίμικας καὶ ἑρωτηματικὴν ἔχεται στὴ σημασία καὶ χρήσις τῶν γλγκίσων. Περὶ χρόνων συντομώτατα ἐν συγχρόνει πρὸς τὰς τῆς ἐλληνικῆς. Ἐξηρημέναι προτάσεις κρίσεως, ἐπιθυμίας καὶ ἐρωτηματικαί. Πλάχης λόγος. Ἀκολουθία τῶν χρόνων. Περὶ τῶν ἐπιρρηματικῶν προτάσεων (χρονικῶν, ὑποθετικῶν κτλ.) τὰ κυριώτατα. "Πτυσία. Πρώτων καὶ δεύτερον θετικῶν.

P a g a q a t h μ a t a

^{α')} Προσφίδικ καὶ μετρικὴ (κατὰ Landgraf, περὶ φυτῶν ἐκτιθέντοι ἐν 5 περίπου σελίδῃ. β') Συντομία λέξεων καὶ ἴδιων τῶν προσωνύμων. γ') Ρωμαϊκὸν λέπεράλγηον. Δομήσατε, μέτρον καὶ στεγμὴ μετὰ τῆς έντιστοιχῶν ἀρχών καὶ συγχρόνων ἐλληνικῶν (ἐν μιᾷ σελίδᾳ).

'A g x n a s t C

Αἱ ἔκσησις, οὐχὶ πλείουν τῶν 5 τυπογραφικῶν φύλλων καταλληλόννουσι, διὰ καταλλήλου δὲ πραπατηπήσεις τὸ διντιστούχα μηνή τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ ἀνθρώπουν, θά εἶναι τριῶν εἰδῶν, λέξεις λατινικαὶ πρὸς σχηματισμὸν φράσεων δια τὸν ἡσάσθι φωνῆς, φράσεις λατινικαὶ πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ φράσεις ἐλληνικαὶ πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὴν λατινικὴν. Αἱ ἔκσησις αὗται θε ἐναλλάξσονται καταλλήλως κατ' ἄνθρωπά πρὸς τοὺς διντιστούχους γραμματικοὺς καὶ συντακτικοὺς κανίνας Ἀγγλικὴν δὲ πάσκα νῦν καταβλήθη δὲ θεούσα προσοῦχε εἰς τὴν ἐλληνικὴν τοῦ περιεχομένου τῶν ἀσκήσων τούτων. Εν ταῖς ἀσκήσεσι μάλιστα ταῖς ἀνθρωπομάκιας εἰς τὰ ἐν ταῖς ἁνω τερψι τάξεις διδούσκομενα μερὶς τοῦ συντακτικοῦ τοῦ περιεχομένου δρεῖειν να συνχρομόται πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Διὸς τοῦτο τοῦτο τοῦ Κατεύθυντος Κακέντων 'Ἐν τῇ πεντηκοστῇ τοῦ λατινικοῦ συντακτικοῦ δύναται οι συγγραφεῖς να ἔρχονται ποὺ ὅμηλάν των εγγεγριῶν τοῦ R. Inhaber καὶ A. Waldecker, μάλιστα δὲ τοῦ δέσποτον την Praktische Anleitung zum Unterricht im der latein Grammatik. 'Ἐν δὲ τῇ ἐπινοησεῖ τῶν στοχεών ἔξι συστασεων εἰναι τρία ἐγγεγριῶν τοῦ K. Brandst.

Αλφαριθμητικός πίναξ τῶν περιεγομένων.

2. 'Αναγνωστάριον λατινικῶν διὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ νεώτερον μέρη 4 τυποφύ. φύλλων. Τὸ βιβλίον ἐπόπτηδικῶς συντεταχμένον κατὰ τὰ νεώτερα γλυκαῖς ημεριναῖς βεβίαια τοῦ εἰδούς τούτου (περβ.). τὰ ἀναγνωριζόντα τοῦ W. Wartenberg καὶ L. Gurlit) δὲ περιέχει κατάλογον μὲν πρόσθιας συνθήκων καὶ εἰδούλων, εἴ-θετων δὲ καὶ κατάλογον προτάσεων μακρότερων καὶ ἐπιτυχούσιν ἔργων. 'Ανδρικὴ πάτερ καὶ προτάσεις αὐτοῖς ἔκστοτε εἶναι γραπτοί πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὰ πετεγμένοντα ταῦτα πετεγμέναντα τοῦτα πάντα, νά πάρεμβαλλονταί καὶ διηγημάτια ἐν συνεχεῖ λόγῳ εἰλημμένα ἐκ τῆς πηγικῆς καὶ ρωμαϊκῆς μιθολογίας καὶ ἱστορίας. Αἱ λέξεις ἐν ποστούσιον καὶ τὸν δημηγορικῶν πρέπει νά εἶναι ἐκ συνθέτεστας ἀπαντώνων εἰς τοὺς μετά ταῖς ἐρμηνευομένους Αἰτίους συγγραφετές. Πρὸς δρόθιν ἐν τῇ ἀνατολῇ τοινόπιν δὲ σημειώνεται ἡ πρωταρίας ἐφ' ὁν τοῖς εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τοῦ σημείου τοῦ μακροῦ καὶ τοῦ

ΕΓΑΛΛΙΚΑ

1. Στοιχειώδες βιβλίον.
 2. Μεθύσος πρὸς διδασκαλίαν κλπ.
 3. Γραμματική τῆς γαλλικῆς γλώσσης

Στὰ το πρὸ τετρακτίσας συνταχθέν πρόγραμμα.

5' ΙΣΤΟΡΙΑ

1. "Ιστορία Ελληνική όπό των ἀρχαιοτάτων χρόνων
εἰς τῆς ἀρχαίας συντοπίτεως διὰ τὴν α' ταῖν τοῦθι-
νού σχολείου, μέχρις ἐξ τυπωρικῶν φύλων.
Ἀρχέστατοι κατοικοῦ τὸν Έλλαδον. Ἐλλήνων. Φυλαὶ
τῶν. Οἱ θεοὶ τῶν Έλλήνων. Η ἀρχιτεκτόνη Ἑλλών-
τορίας μυκήνη. Δαναοί. Καδμός (καὶ οἱ πουνέφι πρόβοτοι οὐ-
συντριπτάτες περὶ Αἴγυπτον, Φοινίκην, Βεβανδό-
νίαν), Ἡσκλήπιος, Θηρεύες, Μίνως, ἀργοναυτική ἔκστρα-
τος, πόλεμος τῶν ἑπτά ἐπὶ Ήπείρῳ, τριούς πόλεμος,
εἰς τὰς κυκλαποτείας η πελασικῶν ἀκροπόλεων τῆς
Ἑρεσίης ταῦτα. Κάθιδος τῶν Ήπειρων. Ἀποικία εἰς
τὸν Αἰσίν. Ιστορία τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν
εἰς τὰς καθοδίους τῶν Ἡρακλείων μεχρὶ τῶν περισσοτέ-
λεων. Μετίσ τῶν σπουδαιοτάτων εἰς τὸν ἄποικικὸν τῆς
αλίας. Σικελίας, Θάσους· Πόντους κλπ. Η ἐπικράτησις
οὐδέποτες Ἐλλην. Μαντίκη. Ἀμφικτυνοί. Πνευμάτην
διεν. Οἱ Ἐλληνες τῷ Μ. Ἀστε; καὶ οἱ Λυδοί (Κροτόνες).
Πέρσαι (Κύρος, Δραχτροί). Επικνέστεις τῶν Ιωνών.
πολικοὶ πόλεμοι. Η τῶν Ἀθηνῶν ἡγεμονία. Ο Περιάλης
εἰς πνευματική ἀκμὴ τῶν Ἀθηνῶν. Ο πελοποννησιακός
οὐδὲν πόλεμος. Τριάκοντα τύχωνος θρασύβουλος. Θάνατος τοῦ
πολιτοῦ. Κύρου ἀνάθετος. Σταχεῖς τοῦ Ἀγγηπίλου εἰς
τὸν Αἰσίν. Κοστινθιακός πόλεμος καὶ Ἀνταλλαγέος εἰδήν-
τορίας τῶν Θεοντων μέχρι τοῦ Μεντνίτης μάχης. Μακε-
δονία. Φιλίππος Β'. Ο μεγάς Ἀλεξανδρός. Σύντομος ίστο-
ρίας τῶν διαδήχων μέχρι τῆς ἐν Πύδα μάχης καὶ ἀπορί-
ας τοῖς τούς ἐπειδεὶς θύωμεντων ἐν Εύρωπῃ. Αἴσιος καὶ ἁπλὴν
πολιτεία.

(καὶ σύλλογοι ἀλφεῖς τῶν κυρίων διαμάτια.

1925-1926-1927-1928-1929-1930

2 * Ελληνική ιδιορύθμηση των γρανίνων - η οποία συντάσσεται από την ίδια είναι, μερικές φορές, διαφορετική από την παραδοσιακή.

Σύγχρονες ή εποπτικές της σχ. είναι καλ της αιώνων είναι συμ-

πολιτείας καὶ τῶν συγγένων, βοσιείων Μοκεδονίστης, Σιρίας, Περγάμου, Αίγυπτου μέχρι τέλους τοῦ Γ' πρὸς Χριστόνας. Συντομωτάτη ἴστορια τῆς Ρώμης μέχρι τῶν εὐθύνων χρόνων. Ἀνάμεικς τὴν Ρωμαϊκήν εἰς τὰς Ἑλλήδος περιγραφάς καὶ πόλεμους αὖθις ἐνσάντων τοῦ Φιλίππου, τοῦ Ἀντιόχου, τοῦ Περσέως καὶ τῶν ὕστερων. Ἀλλοι τοις κακοτατοῖς τοῖς Κομοτηναῖς. Εμφύλιοι πολεμοὶ τῶν Ρωμαίων ἀπολέλυντες εἰς τὴν μονοχρήστην τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὁ Αύγουστος καὶ οἱ γραμματεῖται τῶν μεταξύ τους Μαρκίνων Κανονισταῖς. Διαλογοὶ τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τοὺς ρωμαϊκοὺς καὶ οὓς οἱ μεριμνοὶ διαγμόι κατέτησαν. Ὁ Μεγάς Κωνσταντῖνος. Ἡ Θύρων τοῦ βαζαντοῦ χρατοῦς. Θεοδοσίου Α'. Πουστινιάνος. Η ζάλειος. Γεννοῖς καὶ ἔξαπλωσίας τοῦ μωρεψικοῦ. Πολιορκίαι τῆς Κωνσταντινούπολεως ὑπὸ τοῦ Ἀράδιου Κωνσταντίνου Δ καὶ Λέοντος τοῦ Ιουσίου. Ηόλεροι πρὸς τοὺς Βουλγάρους (Κωνσταντίνου Ε', Νικηφόρου Α', Λεωνίου Ε'). Ὁ Πεπτράρχης Φώτιος καὶ τὸ σχίσμα. Οἱ αὐτοκράτορες Νικηφόρους Φωλᾶς, Ταΐζαννος Τομιστίλης, Βασιλείους δὲ Βουλγαροτόνους. Οἱ Σελτζουκίδαι Τούρκοι καὶ Διογένης δὲ Ρωμανίους. Οἱ Κομνηνοί αὐτοκράτορες Ἀλεξίου Α', Τιμόννης Β', Μκνούνη Α''. Ἀναδομοὶ εἰς τὴν οἰράνη τῆς δυτικῆς Εὐρώπης μετα τὸν Μ. Κωνσταντίνον. Μετανάστευσις λαῶν. Διαλογοὶ τοῦ δυτικοῦ βαρύκοντος κράτους τοῦ μέρα Φραγκικοῦ Κράτους καὶ τὰ ἑκάτη διαλύσσοντας τούτους πορευόμενοι κράτη τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Διάδοσις τοῦ Χατζιπασχαλίου ἐν τῇ Δυσει. Αἱ σταυροφορίαι. Ἀλώσις τῆς Κωνσταντινούπολεως ὑπὸ τῶν Φράγκων. Κατάλογος ἀλφεργτικὸς τῶν κυρίων δινομάτων.

Πίναξ χρονολογικὸς τῶν γεγονότων.

3. * Ὁ τορφίας ἀληθηγή ἀπὸ τῆς υπὸ τῶν Φράγκων ἀλλάσσεως τῆς Κωνσταντινούπολεως μέχρι τῶν καθ' ἥρας χρόνων, διὰ τὴν γ' ταξιν. τοῦ ἑλληνικοῦ σχεδείου, μέχρι τῆς τυπογραφικῶν φύλλων.

Ἐλληνικὴ καὶ φραγκικὴ κράτη ἰδρυθέντα μετά τὴν ἀλλάσσεως τῆς Κωνσταντινούπολεως ὑπὸ τῷ Φράγκων. Ἀνακτητικὴ τῆς Κωνσταντινούπολεως ὑπὸ Μιχαὴλ Η' τοῦ Παλαιολόγου. Ἡ γενετική τοῦ ὀθωνικοῦ καὶ οὓς οὓς εν Βιζαντίῳ. Οἱ μετά τοῦ Μιχαὴλοῦ αὐτοκράτορες μέχρι τῶν Κωνσταντίνων ΙΑ''. Αλώσις τῆς Κωνσταντινούπολεως ὑπὸ τῷ Τούρκον. Μετανάστευσις λογιών Ἐλλήνων εἰς τῶν δυτικῶν Εὐρωπαῖς πόρο τῆς ἀλώσους καὶ μετ' αὐτῆν. Ἡ ἀναγέννησις τῶν γραμμάτων, τεχνῶν καὶ ἐπιστολῶν εἰς την δυτικήν Εὐρώπην. Εφεύρεταις Πλανητάριοι. Ἀνακαλύψεις νέων χωρῶν. Θρησκευτικοὶ μεταφράσταις. Η κτενωτικὴ τῶν Ελλήνων πόρο τῆς τυπογραφικῆς κυριαρχίαν. Η εκκλησία τῆς Κωνσταντινούπολεως κέντρον τῶν Ελλήνων θρησκευτικῶν. Κλερκτοὶ καὶ ἄρχαταιοι. Δημοτικὴ ποικιλία. Καλλιέργεια τῶν γραμμάτων. Η Ρωσία καὶ οἱ Ελλήνες. Ὁ λίγα περὶ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεων καὶ τῶν Νικολέοντος. Ροής δὲ Φεραίων καὶ ὁ Κοραῆς ὡ. πόδηροι τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Εμπορικὸν κυττακτικὸν τῶν νήσων. Οἱ πόλεμοι τῶν Σουλιωτῶν κατὰ τοῦ Αἴγα πασσα. Ἡ ἑλληνικὴ ἐπαναστάσεις Τιμόνης Καποδιστρίους. Οθων. Γεώγριος Συνοττικωτάτης ἐνοχραφή τῶν κυριωτάτων γεγονότων τῆς νεοτέρης πολιτισμοῦ, τεταρτο-

Σάντομος χωρογραφίας τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῶν Ἑλλήνων. Κατεικοὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῶν Ἰλλήνων. Κατεγωγὴ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ χρονοὶ πρὶν ἀρχομένης ἑλληνικῆς ἱστορίας μυθικός. Παραδότες περὶ τῶν καὶ ἡρωικῶν πόλεμών τοῦ γνωρίζουν προγενέστατος περὶ τῆς ἵσησης τῶν τοῦ Μυκηναϊκῆς πολιτικῆς τοῦ σημειωτικότερα τεντρα πόλεων καὶ τὰ κυριαρχητικά λειψάνων (ἀρχηπόλεις, οἰνάρχεια, τάφοι).

Αἱ διηνές ἐπικατόπετες ἔνοιμοι. Μετανεκτανόμενοι τῶν δωρητῶν εἰς την Πελοποννήσον. Κρητικοὶ καὶ τοις κατεπεισοῦτοι ποτεστατοί. Τανες ἡστοι οἱ δωριεῖς καὶ δικτιοὶ γεγονός ὀνομάσθε καθόδος τῶν Ἡρακλείων. Φοιλοὶ καὶ διάλεκτοι ἑλληνικοί. Ἀποικικοὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ὁ μηρικά ποιήματα. Θρησκεία τῶν Ἐλλήνων κατὰ τὸν Ομηρόν. "Οὐ οὐδὲ οὐ" Οὐραρτοῦ Ήροποίεις ήδη ἐν πολλοῖς διάφοροις τοῖς λαϊκοῖς θρησκείαις (παράδειγματα μὴ λατεῖσα τῶν ἡρώων καὶ τῶν νεκρῶν) καὶ οὐδὲ καθόλου ἡ ἑλληνικὴ θρησκείας ἡδης παντούς φύσιος. Πλιτευόμενα τῆς ἡσυχίας ἐποχῆς κατὰ τὸν Ομηρόν. Αἱ ἐν Πελοποννήσῳ πόλεις θωματικοὶ πολιτεῖσι καὶ οἱ πόροι τοῦ ἀρχαιοτέρους κατοίκους σχέσεις αὐτῶν. Ιστορία τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Πελοποννήσου (Σπάρτη, Αργονίς, Κρήτηνος, Σικελίας) καὶ τῶν Ἀθηνῶν μεροὶ τῶν περισσῶν πολέμων. Πεπτούσιον καὶ ἐμπορικοὶ πόλεις νεανικίς, ἀποικίας τῶν Ἐλλήνων (κατά τὸν Η', Ζ' καὶ Σ' αἰώνα), νομιμότατα, διαδοσίας τῆς γραφῆς Πολιτειακοὶ μεταβολοί (διληγριχία, τυρκινοί, δημητρικοί) μετ' αὐτοφρέσεις εἰς τὰ ἔκ της ιστορίας τῶν Αὐλώνων, τοῦ Κορινθίου, τῆς Σικουῶνος κατεπέραστος αὐτῶν. Πανελλήναιοι ἀγάνων, μ. νετεῖ, ἀμφικτυνίκοι. Οἱ Ἐλληνες· τῆς Μ. Ἀσίας καὶ οἱ βάρβαροι. Αναζηροῦν εἰς τὴν ιστορίαν τῶν ἀντοτολικῶν λιβανῶν (Αἴγυπτον, Βεβλωτίωνας, Ασσυρίων, Φυνίκων, Μῆδων, Λαδῶν) μέχρι τῆς συγχωνεύσεως πάντων εἰς τὸ περισσόν καὶ ἀλλαγής. Ἡ ἀρχικὴ οὐραρτοῦ θρησκεία. Αρχικὸν ἔννοια τοῦ δύναμος τοῦ Ελλήνων. Οἱ θρησκευτικοὶ αὐτῶν, βιομηχανίες, ἐμπόριοι, εἰκονομικά, πνευματική ἀγροτική. Λίτιστα τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου. Ιστορία αὐτῶν. Οἱ τριάκοντα τύρκων. Οἱ θρησκευτικοὶ θρησκέτοις. Αναζηροῦν θρησκεύοντας θρησκέτοις. Αναζηροῦν Κύρον. Στρατεῖα τοῦ Ἀγαστέλου εἰς τὴν Ασίαν. Κοινωνικός πόλεμος. Ἀνταλκιδεῖος εἰρήνη. Ιστορία τῶν Θεοβράκτων μέχρι τὴν Μαντινείας μάργην. Η Μακεδονική πολιτεία πολιτεύοντος καὶ τοῦ Ελλήνες Φωκικοῖς πόλεμος. Η ἐν Χαρισσαῖς μάργη. Ιστορία τοῦ Μ. Αλεξανδρού. Διαμισκεῖς πόλεμοις. Σύντατος τοῦ Δημοσθένεους. Ιστορία τῶν Διαδόχων μέχρι τῆς ἐφι μάργης:

2. Τοιοταὶ ἐλληνικὴ καὶ ρωμαϊκὴ ἀπὸ τῆς ἐν Ἡψῃ μέχρι μεχρι τοῦ θυκιτοῦ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, διὰ τῆς τῆς τάξιν τοῦ γυμνακτίου, μέχρι δέκα τυπογραφικῶν φύλλων.

Τοιοταὶ σύντομοις τῶν ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίας καὶ Αἰγαίου πόλεμοις ἐλληνικῶν καὶ ἑλληνιστικῶν κρατῶν (έξισιομένης θέδις τῆς ἐν Πεσσόμαρτι καὶ Αἰγύπτων πόλεμος). Ἀνταλκιδεῖος εἰρήνη. Ιστορία τῶν Θεοβράκτων μέχρι τοῦ Σικελίου. Ελληνικοὶ σπουδαῖοι εἰς τὴν Ιταλίαν καὶ τὴν Σικελίαν. Συντυπωτάτη ιστορία τῆς Ρώμης ἀπὸ τῆς

τευτραὶ ἐπελθυσσοὶ ιστορικοῖς μεταξὺ Πεπτράκων καὶ Πλατηνῶν. Οἱ Σμυρναῖοι πόλεμοι. Η καθιερώσεις τῶν λεσχῶν τῆς Ηλλήνες καὶ τῶν Ειλήνων καὶ τῶν Ειλήνων τῆς κατάτοι Ιταλίας. Η πόλεμος εἰς τὴν Ειλήνων καὶ τῶν Ρωμαίων εἰς τὰ τῆς Ελλάδος πράγματα. Η ἐπέμβασις τῶν Ρωμαίων καὶ τοῦ ηραρχητικοῦ πόλεμος. Η βεπτιλεῖς τῆς Συρίας καὶ Μακεδονίας πόλεμοι. Κετά-

πιναξ χίλιοι εἰκόνες τῶν κυρίων δια μάργη.

Ιεννάντοις οι.

1. Τοιοταὶ διληποὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τῆς ἐν Ἡψῃ μάργης, ησα την α' αξιν τοῦ γυμνακτίου, μέχρι δέκα τυπογραφικῶν φύλλων.

λυσις τοῦ μακεδονικοῦ κράτους. Καθυπόταξε τὴν Ἑλλάδον. *«Η ἐπίδραση τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐπὶ τὸν πνευματικὸν βίον τῶν Ρωμαίων.* Η ἐπανάστασις τῶν Γράχων. *Ο Τουργουμένες πόλεμοι. Κιμβριοὶ καὶ Τεύτονες.* Μάριος καὶ Σόλλας. *Ο πρώτος μιθριδατικὸς πόλεμος.* *Αλάσις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶν ὑπὲρ τοῦ Σικελίκου.* Αἱ ἐν Χαροπαῖσι καὶ Λασσά. *Ο δουλικὸς πόλεμος.* Ο πειραιεῖς καὶ Λασσά. *Ο διάφορος ὕρισματος τῆς Καρθηγενεῖς συμμαχία.* Η πολιτική τούτη. *Ο διάτερος μέρος τούτου δεῖ τολμεῖν.* *Ο Ιερόλυμας Κοτόνος ἐν τῷ μεγάλῳ αἰώνι.* *Η μετανάστεια τοῦ Ἰωάννου Ἰησοῦ λογισμοῦ τοῦ Σωτῆρος.* Τοὺς τοῦ Κατιφεροῦ μηδὲ τοὺς μερχάς ἐφύλαξεν πολέμος. *Οι καταζύγιοι* τῆς ἐν Αιγύπτῳ διακτετεῖς τῶν Πτολεμαίων. *Η ὑπὸ τοῦ Ἰατρεύμαντος γεννηθεῖσα διάτετος τοῦ τε.* *Ελλάδικαιοι καὶ Ἑλληνοί δωρεαί.* Οχυρωτήρες τοῦ μοναρχοῦ τοῦ Οὐατεμένου¹ Βίσιων ὑπὲρ τοῦ εἰπούν πολεμικῆς. Οι αὐτοκράτορες τοῦ Αὐγουστείου εἶναι. *Ο Νέρων καὶ ἡ Ελλάς.* Οι μετὰ τὸ τέλος τοῦ Αὐγουστείου εἰς αὐτοκράτορες. Πουδαίκαιοι πολέμοι. Καταστροφὴ τῆς Ιερουσαλήμ. *Ο χριστιανός ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς γόνατος καὶ ἐν τῷ φραμβολεῖ κρέπει.* Οι αὐτοκράτορες Νέρβες, Τραϊανός, Άδριανός, Αντωνίνος ὁ εὐσεβεῖς καὶ Μέρκος Αὐρήλιος ἐν ταῖς πρᾶς τοῦ Ήλλάδος καὶ τοῦς Ελλήνων σχεδόνας. Αἱ ἐν Αθήναις φιλοσοφικαὶ καὶ θρησκικαὶ σχολαῖ· Ήρώδης ὁ Ατταίνος. Οι μετὰ Μάρκου Αὐρήλιου αὐτοκράτορες. Σπεττώμας Σεβήρος καὶ ἡ νέη αὐτοῦ ἔποιη Σιβήρος. Απονομὴ δικαιώματος ῥωμαϊκοῦ πολιτοῦ εἰς πάντας τοὺς ἑλεύθερους ὑπόκοπτος τοῦ ῥωμαϊκοῦ κράτους. *Αλέξανδρος Σεβήρος.* Κατέλαυνος; τοῦ περαικοῦ κράτους. Τὸ νέον περιστον κράτος. Οι χρόνοι τῶν λεγομένων τριάκοντα τυράννων. Γοθοί καὶ ἐπιδρομαῖ. Δεξιππος. Κατέλυτος τοῦ βασιλείου τῆς Πελλαίης. Οι μέρχας τῶν Διοσκορίων αὐτοκράτορες Διοσκόριοι αὗτοις. Οι ικτάρ τῶν λεγομένων μεγάλοι διωγμοί. *Η μοναρχία τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.* Κτίζεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τις ἡ σημαντικότερης τοῦ γεγονότος τούτου διὰ τοῦ ἑλληνοτηρίου. Διάδοχοι τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. *Τουλανός.* *Η ἐπὶ τοῦ Οὐαλέντιους ἐπιδρομὴ τῶν Γέρων καὶ τὰ αἴτια αὐτῆς. Θεοδόσιος ὁ μέγας.*

Χρονολογικός πίναξ των γεγονότων.

Πίναξ τῶν κυρίων ὄνομάτων.

3. "Ιστορία Ελληνική" όπως το 395 μ. Χ. μέχρι της έπος της Τάγματος; της Κονταντζιανούσλεως; μετά των σπουδαιότερών εργασιών της δλκς μεσαιωνικής ιστορίας, διά την τάξιν του γηγενεσίου, μέχρις όπτω τυπογραφικών φύλλων.

Ταν ει χρησι του άντετοικο φωμάτος ή βιζαντικού κράτους. Ή έπι της 'Αρχαίας επιδρομής της Αλέξιου είναι οι έλληνική χώρας (μετά λεπτομερείων ής πρό τας έπειτα θύμος τόσα εἰς τα διχήρη μνημεῖα καταστροφάς). Θεοδότιος ή Β'. Το κράτος των Ούνων. Οι άπο Θεοδοσίου τού Β' μέχρι του Ζήνωνος αποτελέστερος. Το δυτικόν ρωμαϊκόν κράτος ήπιο του Σεβάστου Θεοδοσίου την Α' μέχρι το 476. 'Αρχη της μεταναστικῆς ιστορικῆς περιόδου. 'Ανατάντιος Α'. 'Πατρινώντιος Α'. Από τον Σεβάστου του Ιουνίου την Καταστροφή της Ηλιούπολης στην Εγνατία οδόντος.

τῶν ἐν Πελοπονῆστοι Σλάκών. Πόλεμος τοῦ Νικηφόρου κατέτω τὸν Βουλγάρων. Λέων Ε' καὶ οἱ διδόχοι ^{τελεῖον} λέγουσι. Βεπλεύον τοῦ Μικεδόνος. «Ο πατράρχην Φώτιον. ΟΙ βασιλεῖς τῆς μακεδονικῆς λεγομένης δυναστείας: »Η λεγόμενή αὐτὴ τοῦ ἑλληνικοῦ κατόπιν: ἐπὶ τῷ βασιλέων Ρωμανοῦ Β', Νικηφόρου Φωκᾶ, Ιωάννου Τσαμισεᾶ, Βεττιένου τοῦ Βουλγαροπότερου Οἰ ζητεῖ τοῦ θανάτου τοῦ Βεττιένου μήτραν τὴν Ἀλέξιον Α' Κανουργοῦ τοῦ βασιλεύοτερος. Η πατέρας τῆς Ἀλέξιου. Οι Σεβαστικοὶ Τούρκοι Ρωμανοῦ Γ' ή Δούργενην: «Ανακριθεῖ εἰς τὰν ιστορίας τῆς: Δύστενος. Τὰ δὲ εὖτε ζῆται τοῦ Β' οὐδενὸς πατερούτων καρδιάς. Τοι φραγκινοὶ κράτοι Κάραλοι, οἱ μέραι. Ταὶ ἐπὶ τῶν δικτύοντων αὐτοὺς οἱ ταῖς δικτύοντας τοι φραγκινοὶ κράτους πατερούτων νέον κράτος. »Ο πολιτευόμενος, κωνικούς ^{τελείωσην} βίος ἐν τῇ μεσανατολικῇ Εὐρώπῃ. Φεοδολογίας. Ιππασίους: Παπικὴ χρήσι. Αἴτιος τῶν σταυροφοριῶν. «Η δυναστεία τῶν Κομνηνῶν. Αλέξιος Α'. Πρώτη σταυροφορία. Ιωάννης Β'. Μανουήλ Α'. Δευτέρη σταυροφορία. Δυναστείας τῶν Ἀγγελῶν. Ιωάννης Β'. Τρίτη σταυροφορία. Αλέξιος Β'. Τετάρτη σταυροφορία. Αἴτιος τῆς Κωνσταντινουπόλεως: ὑπὲρ τῶν Φράγκων. Φραγκικοὶ καὶ Ἐλληνικοὶ κράτοις δυναστείας μεταξὺ τῶν ἀλιστών. Η αὐτοκρατορίας τῆς Νικαίας. Ανάστατης τῆς: Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ τῶν Ἐλλήνων. Γυναῖκες φραγκικοὶ κράτοι διετερηθήσανται ἐν ἄλλην, χώραις αιστὸν τὸ γεγονός τοῦτο καὶ τίαν ἔλληνικα ἀνεκάρτητα. Οι Ουδαμονοὶ Τούρκοι. Οι ἡγεμόνες αὐτῶν: Οὐρανός καὶ Οδράν. Ή στρατιωτικὴ δργάνωσις τοῦ θνάτουκοι κράτους. Ή τάχυς τῶν γυναῖκων. Τι δυναστείας τῶν Πελασιοδότων ἀπὸ τοῦ Μιχαήλ Η' μέχρι τοῦ Ιωάννου Ε'. Μουράτ Α'. Βαγιαζήτ. Ἐπέκτασις τοῦ θνάτουκοι κράτους εἰς τὴν Ασσύριαν. Ο Ταξερλένος. Μκνουάλ Β. Πλάκιδηλός. Ιωάννης Η' Πλακιδούλης. «Απότιμας πρὸς ἔνωντας τὸν έκκλησιν. Σενδέρεμπονης. Ούνιάδης. Ιστορίας τῶν δεσποτάτων Ηπείρου καὶ Πελοπονῆσου καὶ τοῦ διοικήτου Αθηνῶν. Κωνσταντινένος ΙΑ' οἱ Πλακιδόγονοι αὐτοκράτωρ Κωνσταντινουπόλεως. Πλακιδός αὐτῆς καὶ θλωτὸς ὑπὸ Μωάδην Β'. Κατάλυσις τοῦ δεσποτάτου Πελοπονῆσου, τοῦ δυναστείου Αθηνῶν καὶ τῆς αὐτοκρατορίας Τραπεζούντος. Ρόδος. Κύρων. Κρήτη.

Χρονολογίκης πίνακς τῶν γεγονότων.

Πίνακς τῶν κυρίων ὄνομάτων.

4 * Ιστορία ἑλληνική καὶ ιδεωπατέας ἀπὸ τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῶν καθ' ἥμερος χρόνων, διά τοῦ Δ' τάξιν τοῦ γηγενασίου μέχρι διώδεκα τυπογραφικῶν φύλλων.

Τίνι τρόπῳ δ' Οὐθωμανὸς κατέκτητης ἐφύλισε τὴν θέσην τοῦ ἀλληλικοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀλληλικής ἐκκλησίας τῷ πᾶ σώμακρῳ κράτει. Τέ δικιώματα τὰ παραχωρήσαντα εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὴν ἑλληνικῶν καθολίαν Ἐκκλησίαν. Ή κατόπιν τοῦ ἀλληλικοῦ λεσχῶν ὑπὸ τοῦ Τύβρικου, Δογματικὸν Ἐλληνικὸν καταφύγοντες εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸ τῆς ἀλώσεως καὶ μετ' αὐτῆν, ἐξεισάγοντες γεγονότα τῆς εὐρωπαϊκῆς ιστορίας ἀπόδινον χρόνον τὸν σταυροφόρων μεριὶ τέλους τοῦ ΙΕ' αἰώνα, Ἀρμόνιογειος Δυναστεία ἐν Γερμανίᾳ. Εκατοντατέσσερες δύλειας μεταξὺ Γελλίζων καὶ Ἀγγλικῶν (Ιωνίων δὲ Ἄρχων).

εκποτησις άπο άναπεπταιμένου^ν μέρους^ν πατήρις^ν ποταμού,
όρος, πηγή, πεδία, και λέξις κ.τ.λ. Κάθετος διώρειτος^ν
της χέρους^ν υψηλός, μέτρησης αὐτῶν, ἀπεικόνισης σχολείου
και τῶν πέρι αὐτοῦ. Μορφολογίζεται^ν ἐπιφνείας^ν τῆς γῆς
μετά πίνακος έγχρωμος προστικοῦ καὶ ποτογραφικοῦ.^ν Ο-
ρίζεται^ν διώρειτος^ν τῆς χέρους. Μορφολογίζεται^ν τοῦ βυθοῦ
τῆς βαθερτοῦ. Ανάγλυφο^ν διώρειτος^ν σχεδίου, ύ-
ψης^ν τοῦ πηγής^ν γραμμής πετλής. Το ποτογραφικής χρήσης
κύριος^ν πηγής^ν πηγής πετλής^ν τῆς γῆς^ν ποδοσέντος^ν ο-
ποιον^ν διώρειτος^ν εἰτε σχεδίης γραφής^ν τῆς γῆς^ν τῶν
πηγῶν, πηγαίων, δραγμῶν, αρραβώνων, γεωτεκτονικῶν,
έκλιπτων, ιδρωμάτων, ανθρακιών, ποιητικῶν, εἴδους^ν
δεσμῶν, τελμάτων^ν επλ.

Φλοις^ν τῆς γῆς, σύστασις^ν αὐτῶν δρυκτόν, πέτρωμα^ν
ογκυρωτικός πετρωμάτων, στρόματος^ν τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς
εκλιπτικής^ν στρομβάτων^ν απειθρόσης πετρωμάτων,
πετράντων διπτερούρωτων, καλλιεργήσιμος^ν γῆ^ν είδης αὐτῆς.^ν
Φυτικής βλάστησης^ν καὶ ζωικής κυριότης, συσχετισμὸς θεμφο-
τέρων ποιῶν διλήμμων καὶ ἐν σχέσει πρὸ τοῦ ποιῶν τοῦ έδέ-
ρους^ν. Θρέλατα^ν αὐτῶν τοῦ κυθρωπίου^ν γένους, εὐημερία^ν
χριστιανῶν πολεων, κρατῶν. Συγκεννώνικη, μέρος συγκεννώ-
νικής, βιομηχανίκης, έμπορων, γεωργίας, κτηνοτροφίκης, νυκτι-
κής, ἄλλων.

Ορίζοντος^ν. Σχήμα γῆς, γεωγραφική^ν σφράγιδα. Ήλιος,
ἄροις^ν, πάλοι αὐτῆς. Ήμέραι, νῦν, μεσημβρία. Ήμι-
σειάς, παραλίαι καύλου, κλιματολογικαὶ ζῶναι. Στρο-
φὴ τῆς γῆς πρὸ τῶν ἡμέων^ν έτος, δροι τοῖς έτους. Σειήνη,
ποιητικής διάτοι, εἰδοῦ ἀστέρων. Βερτίνη, ἔλξη.

Αγροτική, ζηνεια, ζηρασία, θρατηροί, νέφοι, βρογχή,
γιών, χάλκος, πάχνη, δρόσος. Εξάτμισις^ν κυκλοφορική^ν
διάτοι, πηγή, Κλήμη·

Ωκεανός, θαύροι. Συσχετισμὸς καὶ ἔκτασις^ν αὐτῶν
(γεωγραφικῶν καὶ περιστατικῶν).

Συντομωτάτη περιγραφὴ τῆς Εδρώπων^ν καὶ τῶν προ-
τεύοντος^ν μὲν ἀστριών τῶν Ἑλλάδα^ν (εἰς 4 σελίδα).

Συντομωτάτη περιγραφὴ τῆς Αρρυκα^ν, Ασίας, Α-
μερικῆς, Δυτικαίων^ν καὶ Πολυνησίας (εἰς 8 τὸ πολὺ σε-
λίδα).

Φυλή^ν τῆς γῆς καὶ διασπορὴ τοῦ ἀνθρωπίου γένους.

Ταξίδιον περὶ τῶν γῆν^ν. Ι. Ήξ^ν Αθηνῶν διὰ τῆς διώ-
ρυγος καὶ Πατρῶν εἰς Τερέστην. ΙΙ. Έκ Τερέστης διὰ
τῶν^ν "Άλπεων, Μονάχου, Βερολίνου εἰς Αρμενίαν. ΙΙΙ.
Έξ^ν Αρμενίου εἰς Σάου Θεμπτον. ΙV. Έκ Σάου Θεμ-
πτον εἰς Νεσι Τύρκην καὶ Αγιον Φραγκούσον. V. Έξ^ν
Αγίου Φραγκούσον εἰς Χορήγης, Σουέζ, Κύπρον, Ρόδον,
Κρήτην καὶ ἐπιστροφὴ εἰς Αθήνας.

Σκοτεῖ τῆς γῆς καὶ διασπορὴ τοῦ ἀνθρωπίου γένους.

1. Γεωγραφία διὰ τῶν^ν α' τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχο-
λείου^ν τῆς γεωγραφίκης Προσωπικής λιπούσας, πυξίς, σχέ-
διον τοῦ διώρειτον τοῦ σχολείου, διληπήν τοῦ σχολείου
μετά τῆς περιοχῆς κύτου, σχολείου μετα τοῦ χωρίου η
μέρους αὐτοῦ ζηνειών, τῆς ἔκτασεως τοῦ χωρίου. Επι-

περιεχόμενον

Σκοτεῖ τῆς γεωγραφίκης Προσωπικής λιπούσας, πυξίς, σχέ-
διον τοῦ διώρειτον τοῦ σχολείου, διληπήν τοῦ σχολείου
μετά τῆς περιοχῆς κύτου, σχολείου μετα τοῦ χωρίου η
μέρους αὐτοῦ ζηνειών, τῆς ἔκτασεως τοῦ χωρίου. Επι-

2. Γεωγραφία τῶν πέντε ηπείρων διὰ τὴν β'^ν τάξιν
τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, εἰς πέντε τυπογραφικά φύλλα.

Πλανητικὸν σύστημα. Ἡ γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα. Ἡλίος,
σελήνη, πλανῆται καὶ ἀπλανεῖς.

Χροτογραφία, ἀνάγνωσις γεωγραφικοῦ χάρτου, ἀνάγλυφος χάρτης, τομὴ κατὰ μῆκος καὶ πλάτος, κλιμαξ.

Μαρτυρία της ἐκκλησίας ἐπιφανείας τῆς Αμερική-

Μεσορροκόγια της επωνυμίας επιφένειας της λινούρα-
ρας διατίθενται καθεστός διαμελίσματος της χώρας.

Συγκατενίκι διὰ ξηράς καὶ θελάστης. Τολέγοντος,
πολλούν.

Φυσικά και τεχνικά προϊόντα. Άνθεσώπινον γένος, δια-

σπορά αυτού. Θρησκεία, πολιτισμός. Φυλές του ανθρώπου - νου γένους.

Πεισοί (Εύρωπη, Ασία, Αφρική, Αμερική, Αυστραλία και Ινδονησία) καθ υπόδιαιρέσεις αὐτῶν [π. χ. Εύρωπη νοτία Εύρωπα [χερσόνοσες Ἑλληνική, πυρηναϊκή, ἀπεννινική], βιρειοδυτική Εύρωπη, ἀντοτολική κεντρική Εύρωπη, δυτική κεντρική Εύρωπη].

Ἐκάστης ἡ πείρου θὰ ἔξεταζονται τὰ ἔχει· ποιῶν μέρος γῆς ἀπότελει, ποιεῖ τὰ δρις, ἢ θεος, τὸ διάστημα, διαμειστός, ἢ μαρφαλογίας τοῦ ἐδάφους, τὰ θύετα, τὰ κλήτη, ὁ πληθυσμός, οἱ πολιτεῖαι καὶ ἡ χωρογραφικὴ διαίρεσις αὐτῆς. Ἀνάλογος ἔξεταζονται θὰ γίνεται καὶ δὲ ἐκάστη τῷ ὑπότιμερον τῶν ἡπέρων, προτιμεύονται καὶ ἔξεταζονται τῶν κυρωτέρων πολέων, φυσικῶν καὶ τεχνοτόνων προόντων, κυριώτερών λιμένων, κόλπων, ἀκρωτηρίων, τῆς ὄλικης καὶ πνευματικῆς καταστάσεως, τοῦ πολιτεύματος, θρησκείας, κατοίκων καὶ τῶν πολεμικῶν δυνάμεων ἐκάστης τούτων.

3. Γεωγραφία τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν διὰ τὴν γ' τάξιν τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου, εἰς ἔξι τυπογραφικὲ φύλλα.

Περιεγόμενοι

Α' Ἐλλάς. Θείσι, ἔκτασις, δρις. Πρόδοτοι κάτοικοι τῆς Ἐλλάδος και καταγωγή αὐτῶν. Κλέοντος και δριζόντους διμερισμάτος της Ἐλλάδος, ας και μορφολογίας της ἐπίκρινεις αύτην. Ἐπιδράσεις αὐτών ἐπὶ τῆς ἑξέλιξις τοῦ πενυματος τῶν κατοίκων αὐτῆς, τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς συγκονιώσεως, τοῦ ἐμπορίου, νυντικούς, κτηνοτροφίας, γραμμάτων και βιουμηγενίας. Φυσικοῖς πλούτοῖς της Ἐλλάδος. Κλωκτολογικοῖς δροῖς. Βιος Ἐλλήνων, ἐποιειτική ἐπιδράσεις Ἐλλήνων, διασπορά ἐλληνικῆς φύλης. Ἡ Ἐλλάς κατά τους διαφόρους αἰώνων. Θυσιασικές πολιτισμών, διάκηπτες, παιδείας, δικαιιούνη, είσχονυμική κατάστασις, πολεμικαὶ δυνάμεις, προτόντες. Ήσω και ἔξω Ἐλλήνες. Πληθυσμὸς Ἐλλαδός.

Διοικητική διαίρεσις.
Χωρογραφική διαίρεσις Βορείας Ελλάς (Θεσσαλία, Ήπειρος, Κεντρική Ελλάς — Νοτιανατολική Ελλάς; Πελοπόννησος). Νήσοι (Περιστατικά νήσοι Πελοποννήσου, Κυκλαδίδες, Εξοντικές, βόρειαι Σποράδες, Ιόνιοι νήσοι).

(Σημ. Κατά τὴν χωρογραφίαν ταύτην διαιρέσιν θέλει γίνει ἡ πειραιώσφη τῶν μεῶν τῆς Ἑλλάδος).

Β' Αἱ λοιπαὶ Ἑλληνικαὶ χώραι. 1) Τουρκικὴ Ἡπειρος, 2) Τουρκικὴ Θεσσαλία, 3) Μακεδονία, 4) Θράκη, 5) Μικρὰ Ασία, 6) Συρία, 7) Παλαιστίνη⁸⁾ Κρήτη, 9) Κύπρος¹⁰⁾, 10) Σαρδηνία¹¹⁾. Η από την Μ. Αιγαίου νήσου

Επειδή του λόγου ο ερευνητής να γίνεται όποιος επιθυμεί, ώρ' έτσι καὶ ἡ τοῦ Ἑλλαδος, κατά λόγον τῶν ἀνθρώπων ἐλληνικῶν στολυγίων.

Ταξιδίου ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς χώρας.
I. ΕΞ Ἀθηνῶν δἰς Αἴγαθον. Συνάργησ. Πλίου καὶ Δασο

1. E₅ 1971/17 03.11.2000, 23:07, 1900 km. 30°

δανελλίων εἰς Κωνσταντινούπολιν. Π. Ἐκ Κωνσταντινούπολεων διὰ Θεσσαλονίκης καὶ Ιωαννίνων εἰς Κέρκυραν. ΗΙ.
Ἐκ Κερκύρας περίπλους τῆς Πελοποννήσου εἰς Περσικόν
καὶ ἔκειθεν εἰς Ἀθήνας.

Σκοπός τοῦ ταξιδίου είναι ὁ αὐτὸς καὶ ὁ τοῦ περὶ τὴν γῆν ταξιδίου (α' τάξεων; ἐλλήν. σχολείου). Απαντέται διμος νὰ προσεγγίζοσιν ἐπὶ πλέον τοὺς μαθηταῖς γνώσεις τῆς ἀρχαίας λογοτεχνίας καὶ ίστορικῆς σημειώσεις; τὸν μηχανονευμένον τὸν πον.

Οι συγγραφείς των διδακτικών βιβλίων της γεωγραφίας τρέπονται περισσότερος να προβλέψουν εἰς τήν έκπληξην των σχολιών των μαθημάτων, θέτοντας της γνωστικές τας γνώσεις σε αντανακλαστική μορφή, ώστε η σύνταξη των απαντήσεων να γίνεται έξιπλη.

ως ουρανίου πωλεῖται καὶ της επιφύλαξις τοῦτον σεργεῖ πόρος δέ τοι δέσμωτος αὐτῷ θάνατώπους, οὐδὲ τὰς μεταδοσεών τῶν ἀναγκαίων γράψεων τῆς μεθυματικῆς, καὶ φυσικῆς γεωγραφίας καὶ ἄλλων τῆς ἐννοητοφύιας καὶ τῆς πολιτικῆς γεωγραφίας; Δι' ὃ δρεπίλουσι νῦν ἔχουσι πόρο δρθελμῶν, πρῶτον μὲν διτὶ ὑδεμίαι γνώσις πρέπει νὰ προστηλῶται εἰ τὴν μνήμην τῶν μαθητῶν μεμονωμένην καὶ ἀπονήσεος πόρος σχετικὰς αὐτῇ, οὐδὲ ἡ φυσικὴ γεωγραφία δὲν πρέπει νὰ χωρίζεται τὰς πολιτικὰς, αλλὰ δέ τις ἀλλοτοπία τῶν γεωγραφικῶν στοιχείων νὰ γίνεται διποτὸς ἐνδέχεται καταφένεσθαι. Δεύτερον δέ διτὶ δὲν πρέπει νὰ επιτελεύσουν τὰς διάνοιας τούτων. Τοιούτοις πάρα πολλοὶ μάθηται σύμφωνοι καὶ

τῶν, οὐκέτινον οἱ ἀρχότανοι φύστοι κύρων ουμάρων καὶ
εἰδίμων, εἰς δὲ τὴν ἀπονομήνευσιν οὐ πέμψαντον κατοθάλ-
λουσι κόπον οὐ μαθηταῖ, χωρὶς νῦν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκρ-
τήσωσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον, εἰ μὴ ἐλάχιστον μέρος αὐτῶν.
“Οἰος θὰ ἀναγράψονται μόνιμα τὰ σπουδώματα καὶ σημα-
τικά τόπα τῶν δύματων περὰ τὰ δύματα τῶν πόλεων, θεός θα
ἀναγράψεται ὡς ἀμύνης τῶν κατοίκων αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον

συμβολικών σημείων δηλούν τὸ μέγεθος οὐν^{ον} εἰς πόλεις ἔχουσας πληθυσμὸν σκέψα τῶν 20 χιλ., δύο διπεριπολούς πόλεις ἔχουσσες σκέψα τῶν 50 χιλ. πληθυσμὸν, καὶ εἰς τὰς ἔχουσσας ἄνω τῶν 100 χιλ., δύο σταυροὺς εἰς τὰς ἔχουσσας ἀνω τῶν 150, τρεῖς σταυροὺς εἰς τὰς ἔχουσσας δύο τῶν 200,

διπλούς σταυρούς εἰς τὰς ἔχουσας ἀνά τὸν 300, ως οἱ πλει-
στοι σταυροί εἰς τὰς ἔχουσας ἀνά τὸν 500, ἀντιστηματαὶ ὡς οἰο-
δήποτε ἀλλοὶ σημεῖον εἰς τὰς ἔχουσας ἀνά τὸν ἑκατομμύ-
ριον, ἀντίστημα περιεπιτυγμένον· ὅ· εἰς τὰς ἔχουσας ἀνά
τῶν δύο ἑκατομμυρίων· Ἐν τούτῳ δὲ τὸν περὶ ἐκάστου
κράτους λόγουν ἡ τίτλος αἱ πίνακες τῶν κυριωτάτων πόλεων
ἀντοῦ, προτασσομένων εἰς ἐκάπιτην τῶν αὐτῶν σημείων καὶ
ἐπιταπεσμένοις ὑψηλοῖς διηλοντος τὰς χιλιάδας τῶν κατο-

καν. Ούδε τὰ ὑψή των ὀρέων ήταν ἐφράξις πεποιημένη, παλαιά εσχη-
ρετική τινας περιπτώσεων, δι' ἀρχιμόνων τῶν μέτρων τοῦ
ὑπέρ την ἐπιφάνειαν τῆς θελάσσαις ὕψους τῆς κουφῆς αὐ-
τῶν, ἀλλὰ διὰ συγκριτικῶν γραφικῶν παρατάσεων.
συγκριτικῶν γραφικῶν παρατάσεων συνιττέται ή συχνό-
τερος γρήπος πρὸς δηλώσιν του πατολίνων ἀλλοῖς γεωγραφικῶν
οἰν, οἷν τὰ ἔκτασεων χωρῶν, τοῦ μήκους ποταμῶν,
τοῦ ὑψους οἰκοδομημάτων, τοῦ πιστοῦ τῶν παραγγεμένων
διασφόρων ποινῶν τοῦ. Προσέτι δι' ἐλκογίων πατολίνων κα-
ὶ λόγων χαρακτηριστικῶν εἰκόνων πρεπει νὰ σπουδάζωσιν οἱ
συγγραφεῖς διποις κατατετήσισιν εὐλόγητοις καὶ ἐναργείτε-
ταις γεωγραφικάς γνώσεις.

Τα δ' ἄλλογλωττα γεωγραφικά ονόματα υπάρχουν
φωνάς τοι, δί' ἐλληνικής γραφής κατά τρόπον προσεγγίζονται
τοι μέσω της αρχαίας ελληνικής γραφής, η οποία συντάσσεται
δια την ίδιαν την ιερατικήν την οποίαν έχουν τοποθετηθεί
τα ονόματα των κανόνων τουών επιτραπέπεται εἰς τὰς ἔξης πε-
ριττώτεις:

Α') Προσθήκη έλληνικής καταλήξεως ή προσαρμογής

πρὸς τοὺς φθογγολογικοὺς νόμους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, σάσκις δὲν μεταβάλλεται ἐπανιθῆταις ὁ θεαγένης τόπος τοῦ ὄντος: οἶνος Στοκχόλμη (Stockholm), Ἀμβούργον (Hamburg), Βιέννη (Vienna), Κοπενάγη (Copenhagen), Βουκουρέστιον (Bucuresti) κλπ.

B' Προτάθησε τοῦ λατινικοῦ τύπου τοῦ ὀνόματος μόνον ὅτι τὸν ὕστερον εἰλικρινὴς καὶ συνήθεστες περὶ τὸν τοῦ νεωτέρου οἶνον Μόνχουφ, Κολωνία, Ναϊρίζοι, Φλωρεντία, Βενετία, ἀλλ' ὅδι: Λοιγδούνον ἀντὶ Λύδου, Λουγδούνον τὸ Βζιντίλιν ἀντὶ Αζεδούν. Μέτται ἀντὶ Μέττας, Ἀργεντόρτουν ἀντὶ Σεραπούρου, Ηλένορμος ἀντὶ Ηλένερμον.

G' Ἄρχαξι κοινώτατοῖς καὶ ιστορικαὶ ἐλληνικαὶ τοπωνύμιαι ἀντὶ τῶν ἐπαρκουστῶν νεωτέρων. Εἰς τάῦτας δ' ὅμως ἀναγκαῖτον καὶ περιτίθεται ἐν παρενθέσει καὶ τὸ νεώτερον δημος: οἶνον Μαρσελλία (Marseille) κτλ.

D' Μεταφράσεις τοπωνυμίων, ἐν αἷς μεταφράσεις αὐταὶ εἴναι κοινώταται καὶ δὲν ἐπομακρύνωνται πολὺ τὸ θεγενοῦς τύπου τοῦ ὄντος: οἶνον Πετρούπολις (τὸ Petersbourg), Ἀρχάγελος (Archangelik = πόλις τοῦ Ἀρχάγελου), Νεά Υόρκη (New-York).

E' Μεταφράσεις τοπωνυμίων, ἐν μεταφράσεις καὶ εἰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας ἐκρεπούσιων, σάσκις τὸ νόματος εἶναι λίγων χρηστηριστικῶν λ. χ. Δευκόν δρός, Εὐελπίη ἀκρωτήρων ἢ σκρητότοπος τὸ Καλλές Ἐλπίδος, Γῆ τοῦ πυρός, Βόρειον ἀκρωτήριον κτλ.

Ω' ἐπὶ τὸ πλεῖστον δ' ἐπὶ τῶν τοιούτων χαρακτηριστικῶν τοπωνυμίων, χρακτηριστικῶν διογχοφρούν ἢ ιστορικὸν λόγον, καλὸν θά εἶναι νὰ περιτίθεται καὶ τὸ θεγενοῦς δημος καὶ ἐμφύει τῆς σημασίας αὐτοῦ. Νιαγάρας (Βρόντος βρόντη), Μιστουφύλ (λάπτης ποταμός), Μισσισιπή (μέγις ποταμός), Δαλμακία (βοσκότοπος), Βουκούνια (φυγαί), Κατεγάτης (πλοιών ὁδός), Κιργίζοι (νομάδες), Βουχάρα (πόλις λογιών), Ποτὶ Δέ Τανέριο (ποταμός τοῦ Ισανούριου, ὃς ἀνακαλεθεῖ τὴν Ι. Ιανουάριον 1510). Ομοίως καὶ εἰς τὰς τοπωνυμίας τὰς φερωνύμους ἐπισήμων ἀνδρῶν πρέπει νὰ σημειωνται ὁ λόγος αὐτῶν (Ἀδριανούπολις, Φιλιππούπολις, Ἀμερική, Κολομβία κτλ.).

Αναρριχοῦ ἔπινε τὴν προστιθέντα τὰ κοινὰ χρακτηριστικά ἐπιθετὰ πόλεων τινῶν, οἶνον Ζάκυνθος (τὸ ἄνθος τῆς Ανατολῆς), Ρώμη (ἥ αἰώνια πόλις), Κολωνίας (ἥ γερμανική Ρώμη). Ανδρόλουσία (ὅ κηπος τῆς Ισπανίας) κτλ.

H' ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

1. Πρακτικὴ δρμητητικὴ, διὰ τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ πυρολίου, μέχρι δέκα τεσσάρων τυπογραφικῶν φύλλων, ἐξ ὧν ἓν διὰ τὰ προβλήματα πρὸς δάσκησιν καὶ ἐτελοῦ δύο τὰ στοιχεῖα λογιστικῆς ἐξ ὧν πάλιν ἐν διὰ τὰς δάσκησις.

Περιεχόμενον:

A' Περὶ γραφῆς καὶ ἀπαγγελίας τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν. Ἀσκήσεις.

Θεμελιώδεις πράξεις ἐπὶ τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν. Βάσην τῶν πράξεων, Ἀσκήσεις πρὸς ἑκάτετον πράξεων ἀπὸ μνήμης. Προβλήματα πρὸς δάσκησιν.

B' Ἰδιότητες τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν (στοιχειωθῆσον). Ήστι τὸ πλεῖστον τοῦ ἀριθμοῦ πρώτων. Δρήμους πρώτων πόλεων. Χαρακτῆρες διαίρετότος διὸς 2, 4, 3, 9, 5, 25, 100, 1000, 6, 12, 15 κτλ. Βάσεις τῶν πολλαπλασιασμῶν βοηθείας τοῦ 9. Πρακτικὸς κακών πρὸς ἀνάλυσιν συνθέτου ἀριθμοῦ εἰς πρώτους παράγοντας. Μεγιστος κοινὸς διαρρέτης. Ελάχιστον κοινὸν πολλαπλάσιον.

Πρακτικοὶ κακώνες πρὸς εὑρεσιν αὐτῶν. Προβλήματα πρὸς δάσκησιν.

G' Ορισμὸς τῶν κοινῶν κλασμάτων. Ἰδιότητες αὐτῶν. Αναγνωρὴ κλασμάτων εἰς τὸν αὐτὸν παρονομαστὴν. Θεμελιώδεις πράξεις ἐπὶ τῶν κλασμάτων. Σύνθετα κλασμάτα. Ἀσκήσεις.

A' Λίστα προβλημάτων διὸς τῆς μεθόδου τῆς θεαγένης εἰς τὴν μαθητὴν. Προβλήματα πρὸς δάσκησην.

Παράπτωση τῶν συμμέτρων δριμῶν (ἀκεραίων ἢ κλασματικῶν) μὲν γραμμάτων. Χρήσης τούπων εἰς τῷ λατετεῖταιών καὶ ἄλλων προβλημάτων, ὡν τα δεδομένα περιστανοῦσι δική γραμμάτων.

D' Δεκαδικὴς κλασμάτων. Γροφὴ καὶ ἀπαγγελίας αὐτῶν. Θεμελιώδεις πράξεις ἐπὶ τῶν δεκαδικῶν κριθμῶν. Τροπὴ κοινοῦ κλασμάτων εἰς δεκαδικόν. Πράξεις επι κλασμάτων ἀλλών κοινῶν καὶ ἄλλων δεκαδικῶν. Ἀσκήσεις.

E' Περὶ μέτρων, σταθμῶν καὶ νομισμάτων. Δεκαδικὸν μετριόν σύστημα. Προβλήματα ἀλλαγῆς μονάδων.

G' Περὶ συμμιγών ἀριθμῶν. Πολάξεις ἐπ' αὐτῶν. Ἀσκήσεις ἀναρρέμεναι εἰς τοὺς συνηθεστάτους συμμιγές ἀριθμούς.

Z' Περὶ λόγων. Λόγοι μεγεθῶν ὄμοιειῶν. Λόγοι ἀριθμῶν. Περὶ ανάλογῶν.

I' Ποστὰ εὐθίως καὶ ἀντιστρόφων ἀνάλογα.

Mεθόδος τῶν τριών, ἀπλῆ καὶ σύνθετος.

Προβλήματα τούπου καὶ ἔξωτερικῆς ὑφέρεσεως. Προβλήματα, εἰς τὰ δεδομένα περιστανοῦσι διά γραμμάτων.

Προβλήματα μίξεως καὶ μερισμοῦ εἰς μέρη σύναλογα. Ἀσκήσεις.

H' Περὶ τετραγωνῶν καὶ δυνάμεων. Σημασία τῶν συμβόλων αὐτῶν.

Περὶ τετραγωνικῆς ρίζης. Πρακτικός κακών πρὸς εὑρεσιν τῆς τετραγωνικῆς ρίζης.

Θ' Ανάκτησις προβλήματα ἐξ ὧν τῶν τε κεφαλίων τῆς ἀριθματικῆς.

I' Στοιχεῖα λογιστικῆς. Σκοπὸς τῆς λογιστικῆς. Δογματικὴ ἀπλογραφικὴ καὶ διπλογραφικὴ. Δογματικούς, χρέωσις, πίστωσις. Δούσιν, λαζενίν. Ανοιγμοί, περάστωσις καὶ μεταφράζονται σύμμοιδοι. Ενεργητικοί, παθητικοί. Κερδίσιον, ζημία. Παρογραφὴ καὶ ισολογισμός. Λογιστικά βιθύνια: πρόχειρον ἡμερολόγιον, καθολικόν, ταμεῖον, βιθλίον απογραφῆς καὶ ισολογισμού. Ἀσκήσεις ἀπλογραφικές.

Γενικαὶ δόδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς.

Παντὸς ὁρίσμοι, κακώνος ἢ θεμελιώδους προτάσεως πρέπει νὰ περιέχει διακεκριμένη διάταξις, πλήν τούς, ἀπλῆ καὶ εὐνόης. Οἱ δρῆμοι, κακώνες καὶ θεμελιώδεις προτάσεις πρέπει νὰ ἔχων κατάτληκον σφριμῆσιν πρὸς διευκόλυνσιν τῆς παραπομπῆς εἰς αὐτούς.

Αἱ πραγμάτευσις εἶη γηραιότερη πρὸς δικαιολογίαν τῶν κακῶν καὶ θεμελιώδων προτάσεων πρέπει νὰ είναι ὡς οὗν τε ἐποπτικῶν καὶ ἀπλαί. Δύναται ἔνικοι σύντομοι νὰ γίνησις κατάδηλοις πρόσωποι.

Μετά τὴν διατύπωσιν ἐκάποτον κακώνος πρέπει νὰ δια- την παραπλέσια πηγὴ, διασκριψην τῆς εφερουσῆς αυτού. "Οποιος δὲ γίνεται ἐρχομογή ὁρίσμοι, κακώνος ἢ πρὸς ἀπεισήσεις προπογνωμένος ἐκτενέστερος καὶ μῆτων ἐπακριώς ἐφερουσοθέντος, πρέπει νὰ γίνηται καταληλοῦς παραπομπή."

Τὰ πρὸς δάσκησην προβλήματα, ἐκλεγμένα εἰς τῶν συνήθως παραπομπούμενά εἰν τῷ βίῳ, ἔχουσιν ως σκοπὸν

Πρόσθετοις, θέρχεσται, πιλαπλασιασμός καὶ διάξετος νωνώνων καὶ πολιωνύμων. Μετασχηματίσθε καὶ ἀπλούσθε τοὺς ἥρην ἀλγεθεῖκὸν παραστάσεον. Ταυτότητες ἀξιομετώτα. Προβλήματα πρὸς ἀσκήσιν.

Ἐξίσωσις πάροι βαθμοῦ μεθ' ἐνὸς ἀγνώστου. Διένοσις τῆς ἔξιστος αὐτοῦ = 6. Λόγος προβλημάτων ἀναμένων εἰς τοιχότας ἔξιστες. 'Οδηγήσι πρὸς ἐκεῖνην ἡ ἀγνώστου καὶ εἴσιτον τὴν ἔξιστον. Προβλήματα ἀναγράντειν εἰς τικτυχίας συστημάτων.

Περὶ ἀντοῦ ἄνων. 'Απλούστεται ἰδιότητες κυττάρων.

Περὶ συμμετρών ἀρθρῶν (ἐν συντορίζ.). 'Ανάγκη τῆς συγχώνευσης αὐτῶν.

Περὶ ὁρίων. Θεμελιώθη θεούσιμης περὶ ὅρων.

Περὶ ῥίζων. Φυτοστοιχοί ρίζησι.

Περὶ δυνάμεων μετὰ ἀπλούστετων συμμετρῶν, θετικῶν η ρητικῶν. Διατήρησις τῶν θεμελιωδῶν νόμων τῶν δυνάμεων. Ρίζαι καὶ μονώνιμων Μετασχηματισμῶν καὶ ἀπλούστετων παραστάσεων ἢρην ἀν. Δυνάμεις μετ' ἀπομέτρων ἐκτίθενται ἐν συντορίζ.

Ἐξίσωσις καὶ προβλήματα δευτέρου βαθμοῦ.

Σχέσεις μεταξὺ τῶν συντετασθῶν καὶ τῶν πιζῶν ἑξάτοντῶν δευτέρου βαθμοῦ. 'Ανάλυσις τοῦ τριώνυμου $\alpha^2 + \gamma^2 + \chi^2$ εἰς πτώμα σεβασμούς περιχώνιας. Διατράγωνος ἔξιστες.

Δύος ἀναστήτων πρώτων καὶ δευτέρου βαθμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀγνώστον. Βρεφρογχί.

Περὶ προσδιοίων ἀρθρητικῶν καὶ γεωμετρικῶν. Πρόσδιοι γεωμετρικοὶ φύσισι. Εὔρηκρογχοὶ κυττάρων εἰς τὰ περιστικά ιεκεδικά καλάσπατα.

Περὶ λογιαρίθμων ὡς πρὸς βάσιν. τὸ 10. Ιδιότητες κυττάρων. Περὶ λογιαρίθμων πινάκων καὶ τῆς κρήτεως εὐδιάλυπτος. 'Οδηγήσι περὶ τῆς διατάξεως τοῦ πινάκου τοῦ διάλογορίθμου ὑπόλογοις μὲν αεριώντις τινας τιμῆς δοθείστης πανταστάσεως. (π. χ. τῆς $V^{a^2 - b^2}$).

Προβλήματα εἰς ἀντικείμενον καὶ χρεολογίας. 'Επιθετικοὶ ἔξιστες. Λογιαρίθμοι ὡς πρὸς βάσιν σεινδήποτε (θετικὴ καὶ διάφορον τῆς μονάδος). 'Αλλαγὴ βάσεως λογιαρίθμου. Γενικοὶ ίδιοτητες τῶν λογιαρίθμων.

Θεωρεῖσθαι τὸν συνδυσμόν. Διώνυμοι τοῦ Νεύτωνος. Τούς περὶ πινεπτήτων.

Παρατήρησις. 'Εν τῇ ἐκλογῇ τῶν προβλημάτων καὶ διακήπων συνιστάται προτίμως τὸν σχετικούντων πρὸς τὴν γεωμετρίαν, τὴν συστήναι καὶ τὸν πρακτικὸν βίον.

5. 'Γενιμεργία, διὰ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ ισοδύναμα σηριεῖται, μεχριν εἶκοτι δύο τυπογραφικῶν ρύλων (ἕξ δύο πέσσωρα διὰ τὸ Β' βιθέλιον καὶ τρία διὰ τὰ προβλήματα πρὸς λόγουν).

Περὶ ειχόμενον.

Α' Εύθετος καὶ ἐπίπεδον. 'Ισότης ἐπίπεδων σχημάτων. Κύκλος, διμετροί, χρέδιν, τόξα, τομεῖς, τημάτα. Γωνίαι, εὐθεῖαι καθετοί καὶ πλάγιαι. Τρίγωνα. Περιπτώσεις ιστήτος τυπών. Τριγωνική περιπτώση. Περιπτώσεις ισότητος των γωνιών. Τριγωνική περιπτώση. Γενικότες τῶν τοιούτων τύπων. Ασκήσεις.

Διάρροια εἰδὴ τετραπλεύρων. Θεωρήματα πρὸς ἀπόδειξιν. Θεσεῖς εὐθείας καὶ κύκλου, θέσεις δύο κύκλων πρὸς ἀλ-

λούσθεντας ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ. Γωνίαι εἰπίκεντροι καὶ ἐγγεγραμμένοι; Οὐτεπλέυρα εἶγγεγραμμένα καὶ περιγραμμένα εἰς κύκλου. Κανονικάς τοιγάνων (καὶ ίδιος τρίγωνον, πετράγων καὶ ἑξάγωνον). Θεωρήματα πρὸς ἀπόδειξιν.

Σχήματα δύορθων τοῖς (ὅν δηλ. τὰ διέστατα) σημειεῖσιν εὐθείαν διὰ εὐθείαν ίσων καὶ παραλλήλων. Σχήματα συμμετρικά διὰ πρὸς σημεῖον διὰ διέστατον πρὸς σημεῖον.

Θεωρήματα πρὸς ἀπόδειξιν.

Β' Συσχεωδὴ προβλήματα κατασκευῶν λύσμενα διὰ τοῦ κανόνας καὶ τοῦ διάκονου. Χρῆσις τοῦ γράμματος.

Περὶ ξενιτικῶν καὶ συνθετικῶν μεθόδου πρὸς λύσιν προβλημάτων καὶ ἀπόδειξιν θεωρημάτων. Χρησιμότερης τῶν ιντιστρεπτῶν προτάσεων ἐν τῇ ἐφερομογῇ τῆς ἀναλυτικῆς μεθόδου. Γεωμετρικοὶ τόποι.

Προβλήματα πρὸς λύσιν.

Γ' Περὶ μετρήσεων, καθόλου. Λόγοι.

Μέτρησις εὐθείων γραμμῶν.

Μέτρησις εὐθυγράμμων σχημάτων. Θεωρήματα περὶ τῆς ισοδύναμις εὐθυγράμμων σχημάτων. Πιλογύρειον θεώρημα, πορίμετρα αὐτοῦ καὶ σχετικὰ προβλημάτων. Εφερομογή. Προβλήματα καὶ θεούσικα πρὸς δισκούσια.

Στοιχειώδεις γώνιες χωρομετρίας καὶ χωροσταθμήσεως. Περιγράφεται τῶν ἀπλουστάτων σχετικῶν δργάνων. Προβλήματα πρὸς δισκούσια.

Δ' 'Αναλογοί. Μεγάθη μεταβλλόμενα ἀναλόγως. Εὐθείαις διάλογοι. Κατακύθη τετάρτης ἀναλόγου καὶ μέσης ἀναλόγου.

'Ομοιοί τρίγωνα. Περιπτώσεις ὁμοιότητος τριγώνων. Όμοιοι πολύγωνοι.

'Ομοιότητες δικτεμνουσῶν κύκλου. Έγγραφὴ εἰς κύκλον κανονικού διεγκώνου, πενταγώνου, δεκαπενταγώνου. Προβλήματα πρὸς δισκούσια.

'Ανακεφαλίωσης τοῦ μηχανισμού τριγωνικού προσθλητού ποτίων (τοῦ Γ' καὶ Δ' βιθέλων) διὰ τὴν λύσιν ἐκφράζεται δι' ἀλγεθεῖκον τοπίου. Τύποι θεωρούμενοι ὡς ἐκφράζοντες τὴν ἀλλήλων ἐξάπτωσιν διατάξεων μεγεθών. Χρησιμότερης τοῦ ἀλγεθεῖκον λογισμοῦ ἐν τῇ λύσει γεωμετρικῶν προβλημάτων. Ήμεδεδόν τριγώνουσκετ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ. Εφερομογὴ τοῦ διάλογορίθμου λογισμοῦ. Γεωμετρικὴ κατασκευὴ ἀπλῶν ἀλγεθεῖκων παραστάσεων. Προβλήματα πρὸς δισκούσια.

Ε' Περὶ ὄρθων θεωρημάτων σχημάτων περὶ διάρροιαν.

Αντιπτυχοί, τότου. Λόγοι τῆς περιφερείας πρὸς τὴν διαλέκτρον. Εὔρηκρον κύκλου, κυκλικού τομέως. Υπολογισμοὶ τοῦ π κατὰ προσέγγισιν.

Μέτρησις τοῦ ἑπτών γωνιῶν. 'Αναλογία ἐπικέντρων γωνιῶν πρὸς τὰ τοιζέρα ἐρ. ὡν βαίνουσι. Διάφοροι τρόποι μετρήσεων τῶν γωνιῶν, τύποι διαλογήσεως μονάδος.

Προβλήματα πρὸς δισκούσια.

Γ' Περὶ τημηάτων εὐθείας. Λόγοι τημηάτων παραλλήλων (όμορφων καὶ ἀντιρρόπων). Μήκη (θετικὰ η ἀρνητικά) τημηάτων κειμένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας η παραλλήλων πρὸς διθείσαν εὐθείαν. 'Απόδειξις τῆς σχέσεως (ABΓ)+(ΒΓ')=(ΑΓ), οπου Α, Β, Γ σίεσθηστε εὐθείας.

Γοργή διαφόρων τύπων (γνωστῶν ἐκ τοῦ Γ' καὶ Δ' βιθέλων) ληφθεῖσιν εἰς διάρροιαν τοῦ περιγράμμου τοῦ εἰδήσαν περὶ σημεῖ' αν. Γενικότες τῶν τοιούτων τύπων. Ασκήσεις.

'Ορθοῖς τῆς θέσεως σημείου ἐπὶ εὐθείας. Τετρημένη σημείου. Μήκος, τημήτος ἐκ τῶν τετρημένων τῶν ἀκρων.

Ορισμός σημείου ένταξης διά δύο δρθογωνίων εὐθυγράμμων συντεταγμένων. Συντεταγμένοι προσβολαί τημάτων. Αναλογία των διμετριών συντεταγμένων προσβολών τημάτων παραλλήλων. Βέφραξη. Έμβαθδόν τριγώνου και πολύγωνου των συντεταγμένων των κορυφών.

Γενικός δριμός της έξιτάστες έπιπεδου γραμμής.

Έξιποτες εύθειες της έπιπεδης. Εύθειεις παραλλήλων. Τομή καὶ διέλευση.

Μήκος τημάτων εἰς ἀξόνας δρθογωνίους.

Εξιποτες κύριους εἰς διάνοιας δρθογωνίους.

Μεταβληταὶ ποσότηταις, συντεταγμένοι. Γραφικὴ παράστασις των συντεταγμένων καὶ ίδις τῶν συντεταγμένων

$$\alpha_1 + b, \alpha_2^2, \alpha_3^2, \frac{a}{\chi}, \sqrt{\lambda}, \frac{b}{\alpha} \lambda \alpha^2 - \chi^2, \frac{b}{\alpha} \lambda \lambda^2 - \alpha^2.$$

Γραφικὴ λόγοι τῶν έξιτάστεων $\alpha_1^2 + b^2 + \chi^2 = 0$, $\alpha_2^2 + b^2 + \gamma^2 = 0$ καὶ $\alpha_3^2 + b^2 + \chi^2 + \gamma^2 = 0$. Φέρχομεν τῆς γραφικῆς παρατάσσεως τῶν συντεταγμένων εἰς τὴν φυσικὴν (μηχανὴν τοῦ Morin κλπ.), στατικὴν κλπ. Χρήσις τοῦ τετραγωνιστοῦ κεχραρχμένου χάρτου (papier quadrillé). Προβλήματα πρὸς δικτην.

Τοῦξα θετικὰ καὶ ἀρνητικὰ ἐπὶ κύκλου. Ἀντιστοιχία τόξων καὶ έπικεντρων γωνιῶν. Γωνίαι θετικαὶ καὶ ἀρνητικαὶ.

Τριγωνομετρικὸς ἀριθμὸς γωνίας οἰσασθήσοτε. Γεωμετρικὴ παράστασις αὐτῶν. Σχέσεις μεταξὺ τῶν τριγωνούμε τριγωνῶν δρθογωνίου τῆς αὐτῆς γωνίας.

Τριγωνομετρικὸς ἀριθμὸς γωνίαν 1) ἀντιθέτων, παρ πληρωματικῶν, διεφεύρουσαν κατὰ 180°, 2) συμπληρωματικῶν, διαφεύρουσαν κατὰ 90°.

Τριγωνομετρικὸς ἀριθμὸς τῶν γωνιῶν 30°, 60°, 45°, 36°.

Γωνίαι δὲ διδέται τριγωνομετρικοῖς τις ἀριθμοῖς.

Θεωρήματα περὶ προσβολῶν.

Τοῦποι δίδοντες τὸ ἡμί (α±δ), συν (α±δ). Ἀκολουθίαι αὐτῶν.

Σχέσεις μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν γωνιῶν τριγωνῶν δρθογωνίου. Σχέσεις μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν γωνιῶν τριγωνῶν οἰσασθήσεται.

Τριγωνομετρικοὶ πινακες καὶ χρήσις αὐτῶν.

Ἐπίκλισις τῶν πεσοῦ δρθογωνίων τριγώνων προβλημάτων.

Ἐφραγμοὶ. Παραλληλαῖς πρὸς ἀπόκτηνα.

Ζ' Περὶ τῆς ἔπιπεδου Εὔθειας καὶ ἔπιπεδων κάθετα ἐπιλληλων. Περιλληλικὴ εὐθείας καὶ ἔπιπεδον. Περιλληλικὴ ἔπιπεδων. Διαφοροὶ θεσπεις δύο εὐθείων τῆς προστιθέσας. Γωνία δύο εὐθείων. Ορθὴ προσολὴ σημείου ἐπιπεδου Προβολὴ εὐθείας. Προβολὴ εὐθείας παραλλήλων γωνία εὐθείας καὶ ἔπιπεδου. Ελλειψη τῆς ἀπόστασης δύο εὐθείων.

Διεδοῦσι γωνίαις Ἐπίπεδον καθετα.

Πλαγιαῖς προβολὴ σημείου καὶ εὐθείας ἐπὶ ἐπι-εδου προβολαι εὐθείων παραλλήλων. Χρήσις τῶν πλαγιῶν προβολῶν εν τῇ ἀπεικόνισει στερεῶν σημείων. Κεντικὴ διαφορικὴ προβολὴ σημείου καὶ εὐθείας ἐπὶ ἔπιπεδου Κεντικοὶ προβολαι εὐθείων παραλλήλων. Χρήσις τῶν κεντικῶν προβολῶν.

Σχῆματα διμετριών τῶν. Σχῆματα συμμετρικὰ δύο πρὸς σημεῖν, ὡς ποτὲ δέξι·να, ὡς πρὸς ἐπιπεδον. Στριψη στρεψον σχῆματος περὶ δέξι·να.

Θεωρήματα καὶ προβλήματα πρὸς δικτην. Περὶ σφρίκης. Διαφοροὶ θετικὲς ἐπιπεδου ποτὲ σφράζεν.

Διάφραγμα θεσπεις δύο σφράζεν πρὸς ἀλληλαῖς. Περὶ τῶν ἐπι-

δούσείσις σφαίρας κύκλων. Ιδιότητες τῶν μεγίστων κυκλῶν.

Περὶ σφρικῶν πολυγώνων καὶ ίδιῃ τριγώνων. Περιπόσεις ισότητος τῶν σφαίρων ποτὲ τριγώνων. Πολικὰ σφρικὰ τριγώνων. Συμμετρικὰ τριγώνων.

Θεωρήματα καὶ προβλήματα πρὸς δικτην.

Η' Περὶ πριμάτων καὶ πυραμίδων. "Ογκος δρθογωνίου παραλληλεπίδου, (θερῷ καὶ πλαγίου) πρίσματα, πυραμίδες καὶ κολυμ्बου πυραμίδες. Ισοδυναμία τῶν συμμετρικῶν πολυέδρων.

Περὶ διμοίων πολυέδρων. "Ογκος διμίων πολυέδρων.

Ἐπιφάνεια καὶ διγος σφρίκας. Βιδύδων σφρικοῦ τριγώνου.

Παράστασις στερεῶν σχημάτων διὰ προψέων καὶ κατόψεων. Τινά περὶ τῆς ἐλλειψίεως θεωρούμενης ὡς προβολῆς σκυλίου.

Προβλήματα πρὸς λύσιν.

6. * Στοιχεία κομμογραφίας, διὰ τὴν τετάρτην γυμνασικήν τοξίν, μέχρις δὲ τυπογραφικῶν φύλλων.

Προτειχόμενον πρὸς λύσιν.

Περὶ ἀστέρων Γωνικὴ ἀπόστασις δύο ἀστέρων. Οὐρανία σφράξα. Οὐράνιοι ὄρβοι, ζεῦ, ναύροι. "Τύφος καὶ ζυγιούσιον ἀστέρος. "Ημερησία σφρικοῦ κίνησης τοῦ οὐρανού σφράξα. Μεσημβρινόν ἐπίπεδον, ἀξόν, πολοί, ἴσημερνός της οὐράνιος σφράξα. "Ωραία γωνία ἀστέρος. "Αστρικός ήμερος. "Αστρικός χρόνος. "Ορθὴ ἀνέβασις καὶ ἀπόκλισις ἀστέρος.

"Αστερισμοὶ καὶ κυριώτατοι ἀπλανεῖς ἀστέρες. "Αστέρες διάφορων μεγεθῶν. "Αστέρες περιστοικοί, νεφροφόροι, ἔγχρωμοι, πολλαπλοί, Γαλαζίαις, νερερόμυκτα Μεγάστερα ἀπότατας τῶν ἀπλανῶν ἀπὸ τῆς γῆς.

Περὶ τῆς γῆς. Στρογγυλότατης τοῦ γῆς. Πόλοι, μεσημβρινοί, θεμερινοί, περαλληλοί τῆς γῆς. Γεωγραφικὸν μῆκον καὶ πλάτος τόπου τούς, προσδιορισμοὶ σύδ-ῶν. Μήκος τοῦ γηνῶν μετασχημάτων. Μέση επικλινή τῆς γῆς. Ατμόσφαιρα τῆς γῆς. Τον περὶ γεωγραφικῶν χαρτῶν.

Περὶ τοῦ ἡλίου Φινούμενον αὐτὸν διάζετος. Φινούμενην νέων κίνησις τοῦ ἡλίου με-αξόν τοῦ τόπου αὐτοῦ. Εὐκλεπτική, ισημερινή, περαλληλοί τῆς γῆς. Γεωληπτικὸν μῆκον, εἰσιστασιαὶ τοῦ ἡλίου. Άρχη τῶν οὐρανῶν καθεταγμέναι. Μετάπτωσις τῶν ισημερινῶν. "Αλληλής καὶ μεσος ἡλιαῖς χρόνοι, εἶσισταις τοῦ χρόνου. Τριπόκον καὶ στριπόκον ἔτος. Ήπειροβολογία. "Αποστοποὶ τοῦ ἡλίου ἀπὸ τῆς γῆς. "Ογκος καὶ μέχρις τοῦ ἡλίου. Φυσικὴ σύστασις τοῦ ἡλίου. Ήλια κίνησις τοῦ ἡλίου. Ήλια πελάνης.

Περὶ τῆς πελάνης, κίνησις τῆς πελάνης. Φινούμενη διάμετρος. Νέστη κτόστασις τῆς πελάνης περὶ τῆς γῆς. Φάσεις τῆς πελάνης, πυκνιγίαι, τετραγωνισμοὶ. Αστρικός καὶ συνδικικός μῆκος. Βέλοφειτη πελάνη καὶ τοῦ ἡλίου. Χλδαπονήσιον περιδούσος. Φυσικὴ σύστασις τῆς πελάνης. "Ογκος καὶ μέχρις.

Σύστημα τοῦ Κοσμερίκου. Έξηγησία τῆς ήμεροτοσίας κινήσεως τῆς οὐρανίας σφράξας. Έξηγησία τῆς φαινομένως έπονων κινήσεως τοῦ ἡλίου. "Μέση τοῦ ἡτού. Έξηγησία τῆς μεταπτονίους. Τριάνταποτοί τοῦ ἡλίου - τῆς γῆς. Νομοί τοῦ Κελεύρου. Νόμοι τοῦ παραγόντος τῆς γῆς.

Πλανῆται κατοπτεοί καὶ σήγητοι. Διαυρόδιοι καθετα.

Τίνα περὶ τῆς φυσικῆς συστάσεως τῶν πλανητῶν Συδικούν φιοι. Περὶ κομητῶν, κομῆται περιοδικού. Περὶ διαγένοντας καὶ βιδύλιον.

Περὶ ἡλιακῶν ὥροισιγίων.

I ΦΥΓΣΙΚΑ

Ι. Φυσική έστορέα

Α') "Εν βιβλίοι διὰ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τέσσαρα τυπογραφικά φύλλα.

Περιεχόμενον.

Έπιπλος ποσιτοποιος ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τῶν δικότερον ἑκατέων τῶν σπουδαίων τῶν φύσιν. Διακρίπεται καὶ τὸν εἰς ζῶντα, ποτά καὶ ωράκια.

Ζωφ. Αὐθιρωπός, κυανός, γάτικός, πρόσβατον, βοῦς, ἵππος, ὄντα, σκύλος, λιοντάρος, καμπαλός, πύρηνος νυκτερίς, χ.κτ., μύς, ἔλαφος, ἐλέφας, δελφίν, φάλαινα, καρχηδόν, ὄρνιθρος-ρυγχός (ὑπόλοιπα).

Ἀλεκτόρ, περιπτειά, κανάριν, χειλίδων, ἀετός, ταύρος, κύνος, στρουβοκύπριος, φτυαρίκος (πιπά).

Χελώνη, κροκόδειλος, χαρκιλεων, ὄφις (ἔρπετα).

Βάτραχος (ἀμφίβιο).

Κεφαλός, τριγλύ (μπαρμπούνιον), καρχαρίας (λιθόνες) (σπουδαίωλατα).

Μύρμηκες, μέλισσαι, μεταξοκώληκες, ἀρκίς (ἐγνομα).

Ἀσάχην. Καρκίνος, ὀστεοκόδιος (μαλακόστρακα).

Σκώληκες (τανίκια, ἀστοκρί, τριχίτες).

Σηπίκι, δετάπονος, κοχλίαι (χερσόνησον, ποτάμιοι, θαλάσση), μύκητες (μιδιά), ὄστρες (στρειδίς), ἀργοναύτες (μαλάκια).

Ἐγκίνος, ἀστήρ, πεντακρίνος (ἐχινόδερμα).

Μέδουσα, κυραλίας (κοιλεντεστά).

Σποργάς, πρωτοζώα (ἀσπάνδυνα).

Φυτά Καλύπτος, σίτος, σφραγίστος (μονοκοτελήδοια, πιτώνη).

Πεύκο, ἐλάτη, κυπάρισσος (κανονιόδα).

ὅ (Δρῦς, πλάτανος (πλατύφυλλα).

Ρούχη, χανύδηλη, μηλέας, συκῆ (κηπευτικό).

Λεμόνες, πορτοκαλλέα (ἴσονειδονῆδη).

Γεώμελην. — Ἐλαίας, σμετελος. — Ρεδή. — Μήκων.

Ορυκτά. Απειδότιδιος, μάρμαρος, γύψος. Σιδηρος,

σλοκός. Όρυκτος βίστρικος, γραφίτης. Αριντότος.

Β') "Ἐν βιβλίοι διὰ τὴν διά τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχο-

εῖ μεροῦς τεσσαρῶν τυπογραφικῶν φύλλων.

Περιεχόμενον.

Χαρακτήρες τοῦ ζώου. Λειτουργία τῶν ζώων. Ορ-

ανα τῶν ζώων. Οργάνων κινήσεων. πέψεως, κυκλοφορίας,

εννοπονής, σπειρούμενσεως, σφραγίστεως καὶ εκπρεσίας; τῶν

ποντιλλῶν ζώων.

Ἀκαρίτερες σπονδή τῆς τῶν θηλατικῶν

ὅμοτοξίκαια καὶ τῶν σπουδαίωτέρων ἀντιρροπώπων

πάντοις δύναται καὶ σπονδύλωτον. Σύντομος περι-

ροφή τῶν σπουδαιότερων καὶ χαρακτηριστικῶτερων ἀντι-

ροσσώπων τῶν ἀρχιτεπώδων, σκωληκούς, μάλλικον, μαλλ-

ιειδῶν, ἔχινοδέρμων κοιλεντερῶν καὶ πρωτοζώων.

Χαρακτήρες τοῦ φυτοῦ. Λειτουργία τῶν φύτων. Ορ-

ανα τῶν φυτῶν καὶ σπονδή αὐτῶν ἐν γενικαῖς γοργαμάταις.

Τινὰ ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων δρυκτῶν τοῦ μελέθου,

ευδρυγύρου, ὑδρεγγύρου. Αὐτοὺς γραφόμενος, χρυσός, λευ-

χρυσός.

Σ. * Φυσιογνωσία.

"Ἐν βιβλίοι διὰ τὴν γ' -τάξιν τοῦ βιβλιογράφου εἰλικρίνης,

ἱριτοῦ ἐπτά τυπογραφικῶν φύλλων.

Περιεχόμενον.

Ζῷον. Συντοπική συστηματική διάσκεψατική τῆς φύσης

λογισίας.

Φυτά. Σύντομος περιγραφὴ τῶν σπουδαιοτέρων καὶ

εργατικοτέρων ἀτιπρόσωπων ἀπειδάλωτων,

συμπετάλων καὶ χωριστοτετάλων δικότυληδόνων φυτῶν.

Ὀρυκτά. Σύντομης περιγραφὴ τῶν διμετάλλων δρυκτῶν (σπεσίτες, μαργυρίτης, γύψος, ὑδρομηγής, χαλαζίας, δόπλιος, μαρμαρυρίτης, δοφίτης, σπιτίου, μαργαρίνης έλαιος, θειόν, σμάραγδος, τοπάζιον, ἀδάμαντος) ὡς καὶ τῶν δργανίκων (πετρελαιούς, δσφαλτούς, ηλεκτρού, θινθραΐτης, λιθάνθρακος, γενιθράκος καὶ τουφού).

Πειραματική φυσική. Σόμηρ. Κατάστασις τῶν σωμάτων. Ιδιότητες αὐτῶν. Μυχλός, ζυγός. Αρχὴ Πιπεράλη, ὑδροκυλίνων πιεστήνων, συγκινητικούντα διγένεια. Αρχὴ Αρχιμάρας.

Άτμοσφαιρικής. Δέρη. Άτμοσφαιρική πίεσις μετὰ πειραμάτων, ἀπλίκη.

"Ηχος. Διάδοσις καὶ χρηστήρες αὐτοῦ. Ήχος, ἀντήγηγος.

Θερμότης. Διακετολή τῶν σωμάτων διὰ τῆς θερμότητος. Θερμόμετρον. Ἐξέτασις, βρεσμός. Εύθεμαγχογή καὶ δυσθεμαγχογή σώματα. Ανεμος. Γύρσασις ἐν τῇ άτμοσφαιρίδιος, οὐρίχλη, νερος, βροχή, χιών, χάλαζα, δρόσος, πάχνη. Μαγνήτης, ιδιότητες μαγνητῶν, μαγνητική βελόνη, πυξίς.

"Ανάπτυξις ηλεκτρισμοῦ διὰ ταῦθις. Εύηλεκτροφυγώδης διπλητική τριγράφηση σώματα. Θειόκοδες ἀρνητικής ηλεκτρισμούς. Ήλεκτρίσις ἐξ ἐπιδράσεως. Ήλεκτρικοὶ σπινθήροι. Αστροτρόπη, βροντή, κερκούν, ἀλεξικέρουν.

Χηνεία. Χηνία φραινόμενη. Σωματά ταπλά καὶ σύνθετα Μήγμα, χημική ένστασις.

Τύδρος. Αναλύτης αὐτοῦ, ὑδρογόνον, δέγυρον. Άτμοσφαιρικός δέρη.

Κατίσιος. Κατίσιος βραδεῖται, καθηντεῖ ταχεῖται. Διεξεδίον τοῦ ζήνοκος, διέσεις βάσεις, διάτατα.

Πειραματική φυσική. Ήλεκτρισμός διὰ χημικῆς δράσεως. Ήλεκτρικὸν βεβίνω. Πόλωσις. Ήλεκτρικά στοιχεῖα (Bunsen, Καλλά, Λεκλονέτ). Ήλεκτρικά στηλία. Ήλεκτρικὸν φῶς. Μαγνήτης διὰ δύναμας. Ήλεκτρικοὶ κωνίς ηλεκτρικοὶ τηλέγοντος.

3. Στοιχεῖα ζωολογίας

"Διὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ γηρυντού, μεχρις δικτὼ τυπωρικῶν φύλλων.

Περιεχόμενον.

Οριόμας Τζωολόγιας. Χαρακτήρες δικηρατικοί τοῦ ζώου καὶ διόπτης τοῦ φυτοῦ καὶ δρυκτοῦ. Οριόμας τοῦ ζώου.

Σύνταξης τοῦ ζώου, σπαντομικά στοιχεῖται, ιστοί (ἐν γενικαῖς γοργαμάταις).

Σύντομος σπαντομική καὶ φυτολογία τοῦ ζήνθρωπίνου σώματος.

Οστά. Σκελετός, δρθρώσεις. Κίνησις, μύες.

Θρέψη. Ογκών πέψεως, ἀπορροφήσης, κυκλοφορίας, ζηνπονήσεως, ἔκκρισεως.

Αἰσθητός. Νευρικὸν σύστημα καὶ δργανικά αὐτοῦ. Αἰσθητός τοῦ ζήνα.

Φυνητική δργανικά τοῦ ζήνθρωπου.

Βιδικὸν μέρος ζωολογίας. Τζενόμητης τῶν ζώων.

Βάσις τῆς τζενόμητεως. Πετρείδους. Οριόμας τοῦ ειδίους. Οργάνων ταξινομήσεως. Τζενόμητης εἰς ένεικα συνωτοξίστατος.

Περιγραφὴ εἰδικωτῶν καὶ συστηματικώτερον τῶν ζώων τῶν σπουδαίωτων καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν συνημματίσιων τοῦ σπουδαιοτέρους καὶ χαρακτηριστικώτερων ζντιτροσώπους αὐτῶν.

4. Στοιχεῖα φυτολογίας

"Ἐν βιβλίοι διὰ τὴν α' καὶ β' τάξιν τοῦ γηρυντού, μεχρις ἐπτά τυπογραφικῶν φύλλων.

Περιεχόμενον.

Μέρος Α' (διά τὴν α' τάξιν) μέχρι τεσσάρων τυπογραφικῶν φύλλων.

·Ορισμὸς τοῦ φυτοῦ. Σκοπὸς τῆς φυτολογίας.

Ἐπιστημονικὴ μορφὴ τοῦ φυτοῦ.

·Οργανα τοῦ φυτοῦ. Οργανα διαιώνισσα τοῦ φυτοῦ.

Περὶ τῆς ἰσοτειρίης κατακευσῆς καὶ μικροσκοπικῆς ἀνατυπίας τῶν φυτῶν.

Φυσιολογία τῶν φυτῶν. Θέματα, αὐξησία, ρυθμίαν εἶδοσι ταῖς γενικοῖς γραμμαῖς. Περὶ γονιμοτυπίας καὶ διαιώνισσα τῶν σπερμάτων καὶ καρπῶν. Εὐρηματική σημασία καὶ ἐμβληματική.

Αρθρίσια φυτῶν (συντόμως).

Περὶ φυσικῶν καὶ τεχνικῶν λιπαράτων.

Μέρος Β (διά τὴν β' τάξιν) μέχρι τριῶν τυπογραφικῶν φύλλων.

Εἰδίκον μέρος.

Ταξινόμησις τῶν φυτῶν. Βάσις τοξινομήσεως. Περὶ εἶδους. Οριζόντος τοῦ είδους. Οροὶ ταξινομήσεως. Ταξινομήσις εἰς θαλαρφαῖς; βρυοφύτα, ἄγγειοκυρπτόγαμα, γυμνόσπερμα καὶ ἄγγειοσπέρμα.

Περιγραφὴ εἰς γενικὰ γραμμάτα: τὰ περὶ θαλαρφύτων, βρυοφύτων καὶ ἄγγειοκυρπτόγαμων. Ειδικώτερον δὲ τὰς σπουδαιοτέρας καὶ σημαντικοτέρας τάξεις τῶν γυμνοσπερμάτων καὶ ἄγγειοσπέρμων (καὶ εἰδικώτερον τῶν δεγδών, ἀπτικῶν ἀποτελοῦσι τὰ δάστη της: Ἑλλάδας).

Σ. Φυκτολογία καὶ γεωλογία.

Ἐν βιβλίον διὰ τὴν δ' ταξιν. τοῦ γυμνασίου, μέχρις τέσσερας τυπογραφικῶν φύλλων.

Περιεχόμενον.

ΜΕΡΟΣ Α'.

·Ορισμὸς φυκτολογίας (μεχρὶ 3 τυπογρ. φύλλων).

·Ορισμὸς δρυκτοῦ. Σκοπὸς δρυκτολογίας.

·Αἱροφύτα καὶ ἔμφυρα (κρυσταλλίκας) δρυκτά. Ορισμὸς κρυσταλλοῦ. Σχηματισμὸς ἐμφέρων δρυκτῶν.

Σταθερότης διεδρῶν γωνιῶν. Κρυσταλλολογραφικοὶ ἀξόνες. Επίπεδος συμμετρίας. Απλούστημας καὶ συνθετικῶν κρύσταλλων. Οἰοσδήποτε, μηδεδίκη. Ημιρριφιδός. Κρυσταλλικὰ συστήματα. Διάνυμοι κρύσταλλοι.

Περὶ σχημάτων καὶ θραύσεως, σκληρότητος, ανθεκτικότητος, εἰδίκον βάρους, γραμμάτων, λόγμων, διακρίσεως τῶν δρυκτῶν. Μαγνητικαὶ καὶ ἡλεκτρικαὶ ιδιότητες (συντομώτατα). Φυσιολογικὰ γνωρίσματα τῶν δρυκτῶν.

Περιγραφὴ δρυκτῶν:

·Ἀδόμαιος, γραφίτης, θεῖον αὐτερψέν. Αδότοψης χρυσός, ἄργυρος, ὑδραργυρός, λευκόβρυσος, γαλάκτης καὶ σίδηρος.

·Δηροποτίτης, χαλκοποτίτης, γαλνίτης, ἀντιμονίτης, σφαλερίτης, κανάχρης, σαμαράρης. Κορύδιον, σμύρις. Χαλαζίας, ὀπάλλιος. Αίματίτης, λευκοτίτης. Φυσικὴ ρυγνότης. Πυρολουσίτης. Μελαχίτης, ἀλουρίτης, ἀργανότης, σαβεστίτης, μαγνητίτης, δολομίτης, σιδηρίτης.

·Αστριοι. Τοπάλινοι. Τουρμαλίνιοι. Ἀνθράκια. Βύρυλλος καὶ σμάρκηδος. Οφείτης. Οσεόστεαρ, σόπιον. Χλωρίτης. Μαρμαρύγια. Απατίτης. Βρύτης. Υδρογανγῆς καὶ ἀνθρακωγῆς γύψος. Μαγνητίτης θλάξ. Αργυροδάμας. Οργανικὰ δρυκτά.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ιεωλογια (μεχρὶ 3 τυπογρ. φύλλων).

Σκοπὸς καὶ δικίριστης τῆς γεωλογίας. Γεωλογικοὶ αἰώνες.

Θεσις τῆς γῆς μεταξὺ τῶν οὐρανίων σωμάτων. Νερ-

λώματα. Πλανητικὸν σύστημα, ἔξελιξις τοῦ ήμετέρου σωματικοῦ συστήματος.

Σχέσις τοῦ πυρήνος τῆς γῆς πρὸς τὸν φλιδινὸν αὐτῆς. Γηγενῆς θερμότητος. Ήμεριστικής τῆς γῆς. Ήμεριστική, θερμαὶ πηγαὶ, Σεύσος, σεισμοί.

·Ορφ. Αποσθέωσις καὶ μεταφροσὴ τῶν δέσμων διὰ ποστοῦ ζεύκτος, πάγου, ἀνέμου, ὄργανοι καθόσμου καὶ χρόνου.

Μετεμψύσιμος τῶν πετού πάτων θάλασσας διὰ τῶν πυρηγανῶν. Σχηματισμοὶ τῶν πετρωάτων διὰ γηραιῶν μέσων (πληθωρίας ηφαιστίους εἰς διαλύσιον, ἀποθέσεις πηγῶν, στάκτης), πηλός βραχείων θελκεσσῶν, σχηματισμοὶ μαγεικοῖς θλάστας καὶ γύψου. Περιεκτικῆς ζάχαρης γλυκέων καὶ ἀλατηρῶν ὑπάτων).

Σχηματισμοὶ πετρωμάτων διὰ μάχαιρικῶν μέσων (σχηματισμοὶ περάτων, παγετώνων, ποταμῶν, λιμνῶν). Αἰσιοι καὶ πετρώματα.

Σχηματισμοὶ πετρωμάτων διὰ τοῦ δργανικοῦ κόσμου. (Σχηματισμοὶ κορελλογεῖσις; ἀσβετολίθου, κορελλογεῖν τίνοντας φρτύγων καὶ μή, σχηματισμός πετρωμάτων διὰ τῶν ἀτελεστέρων ζύγων. Φυτά πετρογόνοι).

Στοιλιδίσιες καὶ φργυκτά τῶν φυτῶν τῆς γῆς.

Διατηλαπυνοῖσις. Απλούθωματα. Χορηγιστοὶ αἰώνες (πρωκεσινοὶ αἵωνες, πλατιοί αἵωνες, μετοζώκος, κυνοζώκος) καὶ πρῶτοις, πλατιοί αἵωνες εἰς αὐτῶν (π. χ. σύστημα κυμβικόν, σιλουσικόν, δεβονικόν, ἀνθρακικόν, περικίνων) μετὰ τῶν εἰς αὐτοὺς χραπτηριστικοτάτων καὶ γενικῶν ἀπόλιθωμάτων ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ καὶ τοῦ φυτικοῦ κόσμου.

Σημ. Εξαιρετικοὶ προκειμένου περὶ τῆς τελευταίας βαθμίδος τοῦ καινοτόμου οἰώνος να διδῇ σύντομος χαρακτηρισμὸς, τῆς ηλιαθικῆς, πελασιολικῆς καὶ νεολιθικῆς ἐποχῆς.

6. Στοιχεῖα φυσικῆς καὶ γηλαζέας.

Διὰ τὴν γ' τάξιν τοῦ γυμνασίου, μέχρις ἑννέα τυπογραφικῶν φύλλων.

Περιεχόμενον.

Α. ΦΥΣΙΚΗ

Β. ΒΙΩΛΕΙΟΝ Α'

·Οροιμοι.

Φυσικά καὶ γημικά φυνιμένα. Απλῆ καὶ σύνθετα σώματα. Κατεστάσεις τῶν σωμάτων.

·Ιδίωτης τῶν σωμάτων (θευμελιώδεις καὶ γενικαὶ) (ἀδράνεια, ἔκταση, ἀδιαχώρωτον, πιεστόν, ἀλατικότης, διατρεπτόν, πορώδες). Μίρικ, ἀτομικ, αἰθήρ.

Στοιχειοίδεις γῆστες ἐκ τῆς μηχανικῆς. Κίνηται. Ισταγής, άνιστοσύνη καὶ άμαλλος μεταβολλούμενη κίνησις. Δυνάμεις. Μέτρησης κατόπιν. Δυναμικέτρων. Σύνθετης καὶ ἀνάλυσης τῶν δυνάμεων. Ζεύγη.

Μεζά. Φυγόκεντρος δύναμις. Εργον. Ενέργεια. Αρχή διατηρήσεως τῆς ἐνεργίας.

Β. ΒΙΩΛΕΙΟΝ Β'

Βασικόν.

Διεύθυνσις τῆς βραχ. πτος., βραχ., κεντρ. βραχ., Ιεροποτὶς στερεῶν σωμάτων. Απλᾶ μηχανική Μοχλός, Τροχιλοί καὶ πολύποντα, Βραστόλοκον, Κοχλίας. Ζυγός. Στατήρ.

Νόμοι της πτώσεως τῶν σωμάτων. Ἐκφραμένοι Νόμοι της κινήσεως αὐτῶν.

Βιβλίον Γ'

Ὕδωρατική.

Ἄρχη του Πασχάλ. Ὄρθρουλικὸν πιεστήριον. Ἀναστ. Πίσσας ἐπὶ τῷ πυμένος. Ἐλευθέρεψε πιστίνεις τῶν ὑγρῶν. Συγκρινούσθεν ἄγγεις.

Ἄρχη τοῦ Ἀρχιμῆδους. Ἀποκλεῖται Εἰδίνειν δέρας καὶ πυκνότης. Ἀρχιμετρίκη. Ποσερπίνη υγρόν, ὃν τὸ δέ επικεκτικό τοῦ ζήλιον. Ἐπορθητικὴ υγρὸν ἐπερογενὸν ἐν συγκρινούσθεν ἄγγεις.

Τριγονιδικὴ φυσικόνεια. Διεκπιδίσις υγρῶν.

Βιβλίον Δ'

Περὶ δεινῶν.

Βάρος τοῦ ἀρρενοφυκῆς πίεσις. Βιρβμετρία. Πρόργωνας καροῦ. Υψηλετρία. Ἀρχὴ Ἀρχιμῆδους. Ἀερόστατος. Ἀεροπλάνον.

Νόμος Μαριόπτου Μανόμετρος. Ἀεροντλία. Ἀεροθλιπτικὴ μηχανὴ. Σιφων. Ὅδοντλία.

Βιβλίον Ε'

Θερμότης.

Ἀποτελέσματα θερμότητος. Θερμοκρασία καὶ θερμόμετρα. Διαστολὴ τῶν στερεῶν, τῶν υγρῶν, τῶν ἀερίων. Ανεμοί, ἡ γησία, αὔξηση.

Μεταβολὴ καταστάσεως τῶν σωμάτων. Τηξίς, διέργησις. Πήζης, Διάλυσις. Κρυπτάλωσις.

Ἄτμοι, τάσεις καύση. Ἑξάτμισις. Γραφαῖς. Γραμμετρικὴ υγρόμετρον. Ὅδα: ὁδὴ μετέωρα (ὅμιλη, νερού, βροχού, γεῶν, χάλκου, δρόσου).

Βροσής. Λίτισις ἐπιδροσῆι ἐπ' αὐτοῖς. Γρυποποίησις τῶν ἀερίων. Ἀπόταξις.

Διάδυσης τῆς θερμότητος. Θερμαγώνων τῶν σωμάτων. Φύσης τῆς θερμότητος. Μετατροπὴ τῶν μηχανικῶν ἔργων εἰς θερμότητον. Ηρεμόστησης εἰς θέρμανση.

Φύσικα καὶ χημικὰ φυσιώνεα. Θερμότης καὶ χρησιμότης χημείας. Μηχανικὸν μήκον καὶ χημικὴ ἔνωσις. Ἀπλὴ σωματικὴ μεταλλικὴ θερμότητα. Συνθετικὴ ψευδάριστη. Άτμος, μέρια. Συμβολικὴ μεταλλικὴ πονούσια. Χημικὸν νόμον. Ἀτομικὴ βάση. Χημικὴ ἀναλογίας καὶ σύνθεσης. Χημικὴ συγγενεία. Ηλεκτρούλων. Ηλεκτροβετικὴ καὶ ηλεκτροσυντικὴ στοιχεῖα. Ὁξεῖ, βάσεις, ἀλκατερά.

Στοιχεῖα θερμάταλλον. Οξυγόνον, δύον ἐλάχιστον, ὑδρογόνον, δύορο.

Ἄζωτον, ἀποστριχικὸς ἄνθρωπος, θερμωνίας, θεμωνιακὸν ἔλασ. Νιτρικὸν δύον. Χλώριον, θερμοχλώριον. Βετυλικὸν δύωρο.

Ιώδιον. Θεῖον, θεικὸν δύον, θερμόθειον.

Φωτφόρος, πυρτάτη. Ἀρεστικόν. Ἀνθράκες (ἀδάμετες, ψαρίτης, λιθάνθραξ, γεάνθραξ, τύρφη, τεγνυτοί λιθάνθραξ). Διοξείδιον τοῦ διθεροκοινοῦ Ηλίοτιον, πυριτικὸν δύον (διοξετικὸν) βορικὸν δύον.

Μετάλλια. Ιδιότητες αὐτῶν. Κρύματα, ιδιότητες αὐτῶν.

Κάλιον. Ἀνθρακικὸν κάλιον. Χλωρικὸν κάλιον. Νέτσιον. Κυνοτοκὸν νάτριον, γλωσσιδίον κάτταν, ἀνθρακικὸν νάτριον. Καρβονάτος, οὐδὲν. Ἀθλιόν τον καὶ δισέστιον. Φωτφόροις θεσπεστιον. Αργιλίον. Ἀργιλος. Ἀργιειοπλαστικὴ γῆ. Ποσερπίτη. Σιδήρος (εἴδοντες). Μέλιθος καὶ κρέματα αὐτοῦ. Μίνιον. Ἀνθρακικὸς μάστιθος. Ψευδόχρυσος καὶ κρέματα. Κεροπίτης, χαλκός, χρυσός, χρυσός καὶ κρέματα αὐτῶν. Ὅδρόχρυσος.

γ') Ηλεκτρία φυσικής καὶ χημικείας.
Δια τὴν διάτελον τῶν γυμνοτοῖς, μέχρις ἐνέπι τυποφερεκτῶν θύλαλων.

Περὶ ἑχόδην ονομασταταί.
Δια τὴν διάτελον τῶν γυμνοτοῖς, μέχρις ἐνέπι τυποφερεκτῶν θύλαλων.
Α' Φυσική Εργασία
Βιβλίον Α'. Τοῦ θερμού
Διακοπαίη.

Περιχωρή, διάδοσις καὶ τεχνή τοῦ θηροῦ. Ἀνέκλησις τοῦ θηροῦ ή τοῦ θηροῦ. Ήχω, ανταγωνικής. Ὅψος καὶ ἐντατικής τοῦ θηροῦ, χρωταῖ αὐτοῦ.
Χορδὴ, ηγγητική σωληνῆς (εἰλέχιστα). Φωνογράφος.
Βιβλίον Β'.

Οπινή.

Σώματας σκιερά, διακρινή καὶ διαρρώτιστα. Διάδοσις τοῦ φωτός. Σκιά. Σκοτεινὸς θάλασμος Ταχύτης. Ἐντατικής τοῦ φωτός, φωτοεργία (συνθήμω). Ἀναλλασσεῖς τοῦ φωτός. Επιτέλος καὶ στριγικά κατόπτρα (συνθόμω). Διάθλασις τοῦ φωτός. Ολίκη θανάλασις. Ἀντικτοπτρισμός. Διπλῆ διάτησις. Φεύκος.

Ὀπικῶν πρόβλημα. Ἀνάλυσις τοῦ φωτός, χρῶμα τῶν σωμάτων. Πίρις. Στεφάνη η στέρμα. Ἀλος.

Θερμικαὶ ἀκτίνες, χημικαὶ ἀκτίνες, φωτογραφία (συντρόπατα).

Συσκευὴ προβλήσης εἰκόνων. Ἀπλοῦν μικροσκόπιον Σύνθετον μικροσκόπιον. Διποτρος. Διόπτρα. Τηλεσκόπιον. Ορθοίμβη. Πορεία σκήνων. Μετασθήθημα. Κυνικοτογραφία.

Βιβλίον Γ'

Μαγνητισμός.

Φύσικοι καὶ τεχνητοὶ μαγνήται. Ἰδιότητες τῶν μαγνητῶν. Θεᾶσις μαγνήτου. Νέμοι τοῦ Coulomb. Μαγνήτισις εἰς ἐπιδράσεως. Μέθοδοι μαγνητίσεως. Γίγνοται μαγνητισμός. Στοιχεῖα αὐτοῦ. Ποτέ.

Βιβλίον Δ'

Στατοῖς ηλεκτρομόδιοι.

Ηλεκτρόβιος διά τριθῆ. Κελοὶ καὶ κακοὶ φωγοὶ τοῦ ηλεκτρήσιου. Εἰδὼν ηλεκτρισμόδιο. Ηλεκτρικὴ μέλισσα. Νέμοι Coulomb. Στάτικης τοῦ ηλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῆς ἐπισκεύης τῶν ηγωγῶν σωμάτων. Ηλεκτρίταις εἰς ἐπιδράσεως, ηλεκτροσκόπον.

* Διονύση τοῦ ηλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιφρενίσεις τῶν ἀγωγῶν. Δύναμις τῶν ἀκιδῶν.

Ηλεκτροστατικαὶ μηχαναῖ. Ηειρόματα δι' αὐτῶν. Συκνωταὶ τοῦ ηλεκτρισμοῦ. Λογγισσονικὴ λάγηνος.

* Αποστριχικὸς ηλεκτρισμός. Ηλεκτρομόδιον νεφῶν. Αστροπάτη, βροντή, κερκυνός. Αλεξικέρσωνον.

Βιβλίον Ε'

Διανάματος ηλεκτρισμός.

α') Ηλεκτρισμός διά χημικῆς δράσεως. Ηλεκτρικὸν ρεῦμα. Ηλεκτρικὸν στοιχεῖο.

Διάφορα διάνικατον εἰς τοὺς δύο πόλονς στοιχείου καὶ ηλεκτρόγερετικὴ δύναμις. Ἐντατικής τοῦ ηλεκτρικοῦ φεύγωντος. Αντίστασις. Νέμοι τοῦ ΟΗμ.

Συνιάσσεις ηλεκτρικῶν στοιχείων εἰς στάληγν. Στάληγν τοῦ Volta.

Στοιχεῖα Callaud, Bunsen, Grénet, Leclanché. Εργά τοι στοιχεῖα. Θερμολεκτικά στοιχεῖα.

β') * Αποτελέσματα τοῦ ηλεκτρικοῦ φεύγωντος 1) φυσιολογική, 2) φροντική, 3) γραφική (στοιχείων εἰς τοῦ ηλεκτρισμοῦ, επιμεταλλωτική, γελλενοπλαστική), 4) θερματική, 5) φωτική, 6) μαγνητική, γαλβανομέτρων.

γ') * Ηλεκτρομηχανισμός. Σωληνοειδή. Ηλεκτρομηχανή.

δ') Ρεύματα εἰς ἐπαγγωγῆς. Απεπαγγωγή. Επαγγωγή.

καν πηνίον. Τηλέφωνον καλ μικροφωνόν. 'Εκκένωσις ἐν τοις λίγαις ήχωισινούς δέρσιος. Σωλήνες Geissel, Κροοκεῖς. Καθαύδιαν έκτνες 'Ακτίνες Röntgen. 'Ακτινοβολίζορδινον.

'Ηλεκτρομηχανική, ηλεκτροινηγήρες (συντομώτατα).

'Ηλεκτρική κυμάνσεις. Πειράματα τοῦ Hertz. Σωλὴν Branty. 'Ασπρίκας τηλέγραφος.

B' Χειρεία

'Οργανικοί ένώσεις. Συστατική αὐτῶν.

'Υδρογόνος άνθρακες, μεθάνιον, αιθαλένιον, άζυλένιον. Πετρέλαιον, βενζίνην, περφίνην, βεζεΐνην, φωτειρίουν.

Οινόπνευμα, σίνοπνευματική ζύμωσις.

Όνυξ καλ οινόπνευματική ποτά.

Γλυκερίνη, νιτρογλυκερίνη, δυνακτινής.

Αἴθριο.

Διπαράς σώματα (βρύστυρον, μαργαρίνη, τυρός, μαζεύθρος, δεγχάλια, στέκτικη, έλλινη, στρατική κερία).

'Οξειδὼν δέσμη 'Οξεική ζύμωσις. Τρυγικὸν δέσμη Τρυγίας.

Στεφυλοσάπεκχρον, κακλαμποσάπεκχρον, γαλακτοσάπεκχρον, άδυλον, δρύς, κώμη, κυτταρίνη, νιτροκυτταρίνη (βεζεύκοπυρτίς), κολλαδόν.

Βεζόλη. Φυκινὸν δέσμη.

'Ανιλίνη, χρώματα ανιλίνης.

'Αλκαλοειδῆ ή γενικωτάταις γραμμάτες.

Πρητίναι. Αιθέρια έλαια.

Έριον, βάρβαρε, μέταξα λίνην, καννάβιον. Διάκρισις αὐτῶν.

ΙΑ' Φιλοσοφεία

1. Στοιχεῖα θεμελιώματος φυλοχορίας ἐκ φύλλων τυποφρακτικῶν ἔπειτα.

Β' Βιολογία

'Εννοια καὶ ἔργον τῆς φυσιολογίας. Συνειδητοῖς καὶ θεμελιώδεις αὐτῆς λειτουργίαι. Διάρεσις τῆς φυσιολογίας.

Μέρος Α'

Γνωστικόν.

Περὶ αἰσθήσεως. Αἰσθημά (ποιον, ἔντασις, συναισθηματικὸς τόνος). Διάρεσις τῶν αἰσθημάτων 'Αντίληψης.

Περὶ παραστάσεως. Παράστασις καὶ αντίληψης. Διάρεσις τῶν παραστάσεων. Πορεία τῶν παραστάσεων. Συνειρμός (κατὰ συνάρτειν τοπικὴν ἡ χρονικὴν καὶ καθ' ὄμοιότηταν). Διαφέρον καὶ προτονή Μνημῆ Φαντασία.

Περὶ νοητώς. Παράστασις καὶ νόησις. Εννοια, κρίσις καὶ συλλογισμός φυσιολογίας. Νοεῖν καὶ λέγειν. Γένεσις καὶ ἀνέπτυξις τῆς γάλωσης.

Μέρος Β'

Συναισθηματικόν.

Γένεσις καὶ φύσις τῶν συναισθημάτων. Σωματική ἐκδηλώσεις τῶν συναισθημάτων. Διάρεσις τῶν συναισθημάτων.

Γένεσις, φύσις καὶ εἴλη τῶν ἀγθύμων.

Μέρος Γ'

Βοητικόν.

Γενικής χρηστηρισμὸς τῆς λειτουργίας τῆς φυσιολογίας. 'Ορηκὴ καὶ ὄρμευσιτον. Κινήσεις 'Επιθυμίας. Κλίσις, ἔξις, ροπὴ καὶ πάθος. Εὐχή· Βουλήσις. Ελευθερία· τῆς φυσιολογίας.

'Η συνειδητοῖς τοῦ ἔργου. Προσωπικότης. Φρόνημα καὶ χρηστήρ.

Μέρος Δ'

Άνωμαλαιαὶ τῆς συνειδήσεως.

Παρχίσθησις καὶ ψευδαισθησία. 'Πνον., 'Ονειρον., Υπνοτικόν κατὰ τὰς θέσας. Ψυχοτύπον.

Παρατηρησία. Οι συγγραφεῖς δύνανται νὰ ἔρωτι πρὸ δρθελμῶν τὰ φυσολογικὰ ἔγχειριδιά τοῦ H. de Raaf (γερμαν. μετάφ.), καὶ τοῦ W. Jerusalem καὶ τὸ βιβλίον τοῦ E. Boirac τὸ ἐπιγραφόμενον Cours élémentaire de philosophie.

2. Δογμή ἐκφύλλων τυπογραφικῶν πάντα.

Εἰσαγωγὴ.

'Ορισμὸς καὶ διατάξεις τῆς λογικῆς.

Μέρος Α'

Τυπικὴ λογικὴ

'Ἐν συντομίᾳ τὰ κυριώτατα περὶ ἑννοιῶν (ἐνθα δέξεται στέον καὶ τὰ τοῦ διασμοῦ καὶ τῆς διαιρέσεως), θεμελιώδιον νόμων τοῦ δικαιούσθατο, κατόπιν καὶ συλλογισμῶν.

Μέρος Β'

Μεθοδολογία.

'Ἐπιστήμη. Διάκρισις τῶν ἑπτατημάνων. Μέθοδος τῶν μηθηματικῶν ἐπιτημάνων. Μηθηματικὴ ξεινάρκτη. Μηθηματικὴ ἀπόδειξις.

'Τροπεύμενον τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Μέθοδος αὐτῶν. Παρατηρησία. Πειράματα. 'Επιγνωμή. 'Υπόθεσις. Κατάταξις (Classification). 'Αναλογία. 'Ανάλυσις καὶ σύνθεσις. 'Εμπειρικὴ ὄρισμοι.

Διάκρισις τῶν πνευματικῶν ἐπιστημῶν (Sciences morales, Geisteswissenschaften). Η μέθοδος τῆς φυσιολογίας. 'Η μέθοδος τῆς ιστορίας. Η μέθοδος τῆς κοινωνικῆς ἐπιστήμης.

Παράρτημα. Περὶ παραλογισμῶν καὶ πορισμάτων.

Παρατηρησία. 'Ο συγγραφέας ὅφειλε αἱ' ν. νὰ τάσσῃ παρὰ τοὺς ἐλληνικοὺς δρους κατὰ τὴν παρότερην αὐτῶν ἐμφάνισιν ἐν τῷ κειμένῳ καὶ τοὺς λατινικοὺς ἐν παρενθέσεις, εἴς τὸν πρᾶσθλον οἱ δρους τῆς λογικῆς τῶν νεωτερῶν ὑπὸν π. χ. δρουσίς (definitioν) κατ. δ'. νὰ καταχωρίζῃ ἐν ὑποσημειώσεις τοὺς ὄρισμον κατὰ τὴν τοῦ 'Αριστοτελοῦς διατύπων.

Οι συγγραφεῖς ἐν τῇ συντάξει τοῦ ἔγχειριδίου τῆς λογικῆς δύνανται νὰ ἔρωτι πρὸ δρθελμῶν τὰ ἔργα τῶν Γελλίων Liard καὶ Rabier, τὰ πραμνουνευθὲν λγειρίδιον τοῦ E. Boirac καὶ τὴν λογικήν τοῦ Stanley Jevons κατὰ τὸν ὄπιο τοῦ Kleinپeter ἐπιπονθεταῖν γερμανικὴν μετάφρασιν.

Β' Κλειδαρχία

Διὰ τὰς ἐλληνικὰ πολεῖται ἐκ 18 φύλλων 8ουν; σχήματος οὐχί ἐπιμήκους. Εκκατ.ου φύλλου μόνην ἡ πρώτη σελὶς θά εἶναι γεγραμμένη.

Περὶ εἰσιθρότητας.

'Ποδοδείγματα τῶν γραμμάτων τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφρέντου (μικρῶν καὶ κεφαλίων) καὶ τῶν ἀριθμῶν, μετά τῶν ἀναγκαίων μεθοδικῶν προστάσεων· διδάξεις τῶν γραμμάτων ἐν αὐτοῖς πρέπει νὰ είναι σύμφωνος πρὸς τὰς λατινικὰς διδασκαλίας πρέπει νὰ τοῦ παθημάτος, προτασσομένων τῶν ἀπλούστερων καὶ μὴ πρωμένων τῆς ἐν τῷ ἀλφρέντῳ τέκνους εὐτάνων. 'Ποδοδείγματα γραφῆς κειμένου εἰς πέντε φύλλα διὰ γραμμάτων δύο μεγεθών. (Αἱ φάσεις τοῦ κειμένου πρέπει νὰ είναι καλῶν ἐκλεγμένων, γνωμικούς καὶ διδασκαλικούς περιγραφέουν). Ήν ποδοδείγματα γραμμάτων κατὰ τὸν ἴμμοντας γραφῆς τῶν λατινικῶν χειρογράφων τοῦ H—I' αἰώνων, ἐν δυοῖς φύλλοις ὑποδείγματα γραμμάτων κεφαλίων γραμμάτων (διῃ πεποικιλμένων) κατὰ τοὺς τύπους τῶν καλλιτεχνῶν βιζαντινῶν χειρογράφων. Προσετι ὑποδείγματα κατὰ τοὺς στόλους καὶ τηναγκαίων γραφῆς.

Γ' Ικνογραφία

Κατὰ τὸ πρὸ τετραετίας συνταχθὲν πρόγραμμα.